

איין ווינדערליכע גישיכטע
פון ר' יעקב אהרן ליבל'נער
מיט זיינע צווייא קינדער .

פון דער מעשה קען מען זיך אראפ נעמען
א מוקד או א מענטש טאר נישט זיין קיין נוקם
ונאמר , או מען הארף נאר גלייבען אז מה
דעביד רחמנא לטב עביר .

הובא לביהיד ע"י ר' ישראל ברודעצקא מ"ס
מבד על עיר ישן בעמער 272

בזיטאמיר

בשנת תרלז לפ"ק

Ашейне Майсе
ЖИТОМИРЪ
печатано въ тип. И. Баекста
1876

HARVARD
UNIVERSITY
LIBRARY

Дозволено цензурою ^{№ 106} Кіевъ
7 Октября 1876 г.

בַּעֲנַת תַּקְעִיהָ אֵין דָּער פּוֹלִישְׁער שְׂטאַט לובלין האט
גיוואָנט אַיין גרוסער נְבִיר וועלכער מען האט אים גירופֿען
ר' יִשְׂרָאֵל אֶהְרֹן! ער איז גיווען אַיין גרוסער נְבִיר אונ אַיין
גרוסער נְכֵדֵן אונ אַיין גרוסער בעל צדקה:

גם. אַיז בַּיַּא אים גיווען זיין כְּנֵדֵן וואס פֿאר אַ בעל
דָּרָשֵׁר עס איז גיקופֿען קיין לובלין אויף שַׁבַּת פֿלייג ער אים
נעמין צוא זיך אויף שַׁבַּת אונ האט אים גיראלטין בַּיַּא זיך
שַׁבַּת אונ אַחר שַׁבַּת פֿלייג ער אים גיקופֿען זייער אַ שׂינע
נְרֵבָה.

אז האט ער זיך נוהג גיווען אַצײט מיט יאָרן. זיין
ווייב האט גיחייסן רחל אונ אַין לובלין פֿלייג מען זיא רופֿין
רחל דיא צדקה גיקערין זיא איז אויך גיווען זייער אַ פֿרוּמע
אונ אַקלונגע. זיא איז גיווען דיא גאנצע אִשְׁת חַיִּל. דָּער כאַן
איז גיוועסן יום וְלִילָה על הַתּוֹרָה ועל הַעֲבוּדָה.

אונ זיא האט גיפֿירט אלע גישעפֿטין. קינדער האבן
זייא גיהאט צווייא יונגלעך מיט צווייא מיידלעך. דיא קינדערלעך
נעבן אויך גיווען גיקערנט אונ אַלע חֲכָמוֹת.

אונ ר' יִשְׂרָאֵל אֶהְרֹן מיט זיין ווייב רחל האבן גיהאט
זייער פֿיל נחת פֿון דיא קינדערלעך.

וְהָיָה הַיּוֹם הָאֵלֶּם זֶה גִּמְמָכֶם אִם דָּאס · וְיִיב פֿון ר' יִשְׂרָאֵל אִיז גִּיטמאַרבען — האָבען דיא קינדערליך וויער גיקלאגט נאך דער מוטער:

אָבער וואס העלפֿט דאס ר' יִשְׂרָאֵל אַהרן האט אויף וויער גיקלאגט: נאר ער האט אָבער פֿאלד חתונה גיהאט און האט גינעמין אַ פֿתולה:

וויא עס איז אוועק גיגאנגען א יאָר צוויי נאך דער חתונה אז ר' יִשְׂרָאֵל אַהרן האט חתונה גיהאט מיט דער פֿתולה און האט מיט איר גיהאט איין קינד — אזו האט זיא פֿאלד אַן גיהופין צוא טאן מיט אים נאך וואס ער לאזט דיא קינדער לערנן פֿייא מלמדים און אויף זיא האט דיא קינדערליך אַן גיהופין צוא פֿאנגען מיט עסין און מיט דער הקבשה. אזו וויא עס גיט זיך מיט דיא שלעכטי שטיף מוטערס:

הבֿל דיא קינדערליך האָבען גינעהין אז עס איז וויא וויער שלעכט. וויא זענן געפֿיך נאר גיט גיוואגט גיוואָרען וויא זאלן אזוא גיפאנגט ווערין מיט דעם עסין און אויף מיט אנדרי זאכין!

אזוא זענן דיא קינדער אריין גיגאנגען צום פאטער און האָבען פאר אים וויער גיווייגט.

אָבער וואס העלפֿט וויא דאס געוויין ר' יִשְׂרָאֵל אַהרן האט אויף וויער גיט גיווייגט דרויף נאר וואס קאן ער וויא העלפֿן

העלסין געטין ויה מיט דעם ווייב דורך וויא איז אים מגליק.
 וויא דיא מוטער איז דאס גיטאר גיטארען איז די קינדער
 האבען ויא פאר קלאנט פאר דעם פאטער און האט ויא ויא
 גאד מעריר און גיטובין צוא פאנגען ויא האט ויא געבן
 אן גיטאן ויער פיל צרות :

וויא דיא קינדערליך האבען גיזעהן אז עס איז ויא
 ויער שטעכט און האבען ויא צווישן ויה אפ גירעט אז ויא
 זאלען אונעק אויף דער וועלט וויא דיא אונען וועט ויא
 געבן טראגען :

אידער ויא זאלן ליידן און פיר צרות . גאר וואס
 מוט מען אים זאגען פאר דעם פאטער האבען ויא מורא
 גיטאט ווארום ויא האבען גיוויסט אז דער פאטער וועט גיט
 ווערן ליידן אז ויא זאלען פון אים אונעק וחזן מודה וועט
 ער גאד האבען פיל צרות דער פון :

על בן האבען ויא אפ גירעט אז קינדער זאל דער פון
 גיט וויסען :

והגיע העת : אז מען האט גירארפט פארין גאד סחורת
 און זענן דיא קינדער אריין גיגאנגען צום פאטער און האבן
 אים גיבעטין ער זאג ויא לאזן פארין מיט וינע משתתים
 גאד סחורה . בכרי ויא זאלין גיט ווערן אין גישעפט .
 דיא שטיף מוטער איז אויך גיזעסין דער בייא האט ויא ויער
 שטארק צוא גירעט איר מאן ר' . ושאל אהרן ער זאל ויא
 לאזן

לאון פארן . ויא האט פשוט גיוואלט פטור ווערן פון ניא .
און ר' ישראל אהרן האט געבויג וייער גיוויינט ער האט גיט
גיוואלט דא קינדער זאלען פון איב אונזעק פארען .

אבער וואס העלפט דאס אז דא קינדער האבן וייער
גיוואלט פארן און דאס ווייב האט אים אויף צוא גירעט און
האט ער וייער געה גיט גיקאמט מבטל זיין . עס איז אזא
גיבליפען אז דא קינדער זאלן פארן :

דא קינדער האבען זיך גיזעגנט מיטען פאטער און
מיט דער שטיף מוטער און זענן בשום אונזעק גיפארען קיין
לייפסיג מיט דא משרתים גאך סחורה :

וויא וויא זענן גיקומען קיין לייפסיג . אזוי האבען דא
קינדער גיזאגט צוא דא משרתים אז וויא מוזן זיך אפ שיידען
פון וויא און וויא וועלן שוין אהיים גיט פארן :

וויא דא משרתים האבען דאס דער הערט איז וויא
ווייער שלעכט גיווארען . וויא אזא וועלן וויא קומען אהיים
אן דא קינדער אזא האבען דא קינדערליך אן גישריפען
א בריוף צום פאטער . אז וויא קאנען אהיים בשום אופן גיט
קיסען ווארוב עס איז וויא וייער שלעכט און דער היים צוא
זיין איבער דער שטיף מוטער .

און וויא האבען גיגעבן דא בריוף צוא דא משרתים
און דא משרתים האבען וויא גיגעבן א ביסעל געלט וויא
זאלען דער ווייל האבען אויף דער הוצאה דא קינדערליך
האבען

האָבען זיך מיט דיא סְשָׁרְתִּים גִּינְעִינְט אונ זענן זיך אונעק
גינאנגען .

דיא סְשָׁרְתִּים האָבען אין לייפֿסיג איין גיקופט דיא
סחורה וואס זיין האָבען גידאָפֿט אונ זענן גיפֿארן אהיים
קיין לובלין וואו זיין זענן גיקופטען קיין לובלין זענן זיין
תיפֿף גינאנגען צוא ר' ישָׁרְאֵל אהרנ'ין אונ האָבען אים דער
ציילט דיא גאנצע מעשה אז דיא קינדער האָבען גיט גינאָלמ
פֿארן אהיים אונ זיין האָבען ארויס גינאָמען דיא בריף וואס
דיא קינדערליך האָבען זיין מיט גיגעבן . צום פֿאטער .

ר' ישָׁרְאֵל אהרן האט דעם בריף איפֿער גילייענט
אונ האט זייער שטארק גיוויינט . ער האט אריין גירופֿען
זיין ווייב אונ האט איר גיוויינען דעם בריף אז דורך איר
זענן געבויך דיא קינדער אונעק פֿון אים .

איר האט דאס עפֿים קארג וואס גיחאָרט זיין האט
גידאָנקט גאט זיין איז פֿון זיין פֿטור גיוואָרען :

זיין האט זיך אפֿער גאר פֿאר געסין אז השם יתֿברַך
איז איין אבי יתומים :

ר' ישָׁרְאֵל אהרן האט אונעק גישיקט איין בריף קיין
לייפֿסיג צום רב אונ אויף האט ער גישיקט איין בריף צוא
זייע סחורים טאכער וועט מען דארט זעהן אוויינע צוויי
קינדערלעך זאל מען וויסן אז עס איז זייע צוויי קינדערלעך
אונ מען זאל זיין רעדן זיין זאלען פֿארען אהיים .
דיא

דיא קינדערלעך זענען אפער באלד אונזעם פון לייפסיג
 מען האט דיא קינדער גיוזכט אין לייפסיג עטליכע וואכען אונ
 מען האט זייא גיפונען אזו האט מען אים אפ גשריפען
 א גריף פון לייפסיג אז מען האט זייא גיוזכט אונג א זענען
 גישטא וויזט אים אז זייא זענען ווייטער אונזעם .

ר' ישראל אהרן האט געפירט זייער גוט גיווייג אפער
 עס איז פאר פאלען :

אצינד וועלן מיר אביסעל שמוסין וויא עס האט זיך
 גיפאסירט מיט דיא קינדערליך :

וויא דיא קינדערליך האבען זיך גיוועגנט מיט דיא
 משפחות אזווא האבען זייא זיך באקלערט אז זייא וועלן זיין
 אונג לייפסיג וועט דער פאטער אונזא קיכן צוא פארען נאך
 זייא אונג זייא וועלן מוזן פארען מיט אים א היים אונג אין
 דער היים ווילען זייא זיך גיט זיין .

על כן זענען זייא מיכא אונזעם פון לייפסיג זייא האבען
 זיך גירינגען א פיר גלייך קיין בערלין וויא זייא זענען גיקוקען
 קיין בערלין אזווא האבען זייא זיך גישטעלט אונג איין גיוועלכ
 פון מיד .

דיא קינדער האבען זייא דעם בעל הבית זייער נוישא
 חן גיווען ווייך זייא זענען גיווען זייער פליסיג אונג דער ארביט .

הכלל דיא קינדער זענען גיווען זייא דעם גביר עטליכע
 יאר

יֵאָר בִּיז וַיֵּא הָאֲבָעֵן זִיךְ צוּא נֹוִף גִּיּוֹאֲמִילֵט הִיפִּשֶׁע עֲטִלִּיכֶע
גִּוְלִין :

וַיְהִי הַיּוֹם : הָאֵט זִיךְ גִּיּוֹאֲכֵט עִם אִיז גִּיּוֹעֵן אֲגֵרוֹסֵר
יֵאָרִיד אִין לַעֲמָפְרִיג . הָאֵט דָּער בַּעַל הַבֵּית אַרְיִין גִּירוֹפֶען
דִּיא צִוּיִיא בְּרוּדֶער אִיג הָאֵט וַיֵּא גִיּוֹאֲגֵט אַז עֵר פֶּאר זֶאגֵט
אַיִינֶער פֿון וַיֵּא זֶאל פֶּארִין בִּיין לַעֲמָפְרִיג אִוִּיף דָּעם יֵאָרִיד
אִיג אַיִינֶער זֶאל וַיִּין . אִיג גִּיּוֹעֲלֵב .

וַיֵּא דִּיא בִּינְדֶער הָאֲבָעֵן דָּאס דָּער הָעֵרֵט אִיז וַיֵּא
וַיֵּיָעַר עֲלֵעֲכֵט גִּיּוֹאֲרֶען עֲרִשְׁטִינֵס וַיִּיל וַיֵּא הָאֲבָעֵן זִיךְ וַיֵּיָעַר
לִיב גִּיהָאֵט הָאֵט וַיֵּא בֶּאֱנֵק גִּיָּטֵאן וַיֵּא זֶאלֶען זִיךְ צו שִׁיידֶען
אִיג חוּץ דָּעם וַיֵּא הָאֲבָעֵן זִיךְ גִּישׁוּוֹאֲרִין אַז אַיִינֶער אָן דָּעם
אַנְדֶּערִין זֶאל אִין עֲרִיגִין נִיט פֶּארֶען אִיג נִיט גִּיין . נֶאָר וַוֹאס
הַעֲלֵפֵט דָּאס דָּער בַּעַל הַבֵּית הָאֵט וַיֵּא וַיֵּיָעַר גִּיפֶעטֶען וַיֵּא
זֶאלֶען אִים צוּא לִיב טֵאן אִיג וַיֵּא הָאֲבָן אִים אִוִּיךְ נִיט גִּיקֶאָנֵט
פֶּאר זֶאגֶען :

אזֵוּא אִיז גִּיּוֹעֵן מֵעַן הָאֵט אִיין גִּיפֶאָכֵט וַיֵּיָעַר פִּיל סְחוּרָה
אִיג דִּיא בְּרוּדֶער הָאֲבָעֵן זִיךְ צִוּיִישֶׁען זִיךְ נִינְעִיגֵט אִיג הָאֲבָן
וַיֵּיָעַר גִּיּוֹיִינֵט :

אַחַר בָּךְ . אִיג דָּער נֶאָךְ אִיז אַיִינֶער פֿון וַיֵּא אִוִּעֵק
גִּיפֶאָרִין מִיט דָּער סְחוּרָה בִּיין לַעֲמָפְרִיג אִוִּיף דָּעם יֵאָרִיד .

וַיֵּא עֵר אִיז גִּיּוֹמֶען בִּיין לַעֲמָפְרִיג אִוִּיף דָּעם יֵאָרִיד
הָאֵט

הָאֵם אִים הָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ גִּיהָאֲלָפֶען עַר הָאֵם וַיַּעַר מַצְלִיחַ גִּיוֹעֵן
עַר הָאֵם גִּילִיזִיזִם וַיַּעַר פִּיר גַּעֲלֵם .

הַבִּלְל עַר הָאֵם פֶּאָר קוֹפֵם רִיא גֶאנְצֶע סְחוּדָה וּוּאָם עַר
הָאֵם מִיט גִּינוֹמֶען פֿון פֿער־לִין :

אַמִּייד קוֹפֵם לִיט פֿון פֿער־לִין זַענִין בַּאֲלֵד אַוועק גִּיפֶאָרן
אַ הִיִּים נֶאָךְ דָּעם יאַרִיד . אונ עַר הָאֵם זִיךְ בַּאֲטֵראַכֵּט עַר
וויִיסֵט דֶאָךְ וואָר . אַז זיין פֶּאָטֶער אִיו אַזִיךְ אַ גְרוֹסֶער סוּחַר
טֶאָטֶער הָאֵם זיין פֶּאָטֶער אַזִיךְ גִּישִׁיקֵט מַעֲנִטִּשִׁין פֿון זִיךְ
אַזִיךְ דָּעם יאַרִיד :

עַל בֶּן אִיו עַר דֶאָרֵט גִּיבִלִיבֶען אַזִיךְ אַ פֶּאָר טֶאָג טֶאָמֶר
וועט עַר זִיךְ קַענִין זַעהִין מִיט זיין פֶּאָטֶערֶם מִשְׁרָתִים :

עַר אִיו אומ גִּינוֹאנֶגען אַ פֶּאָר טֶאָג אַזִיךְ אַלע סְטֶאנְצִיעִס
אַיִן הָאֵם גִּיפֶרֶעגֵט אַזִיךְ אַזִיךְ אַזִיךְ אַזִיךְ אַזִיךְ אַזִיךְ אַזִיךְ
קִינֶער וויִיסֵט נִיט ,

וויא עַר הָאֵם גִּיוֹעֵהִין אַז עַס אִיו קִינֶער גִּישְׁטֶא פֿון
לוב־לִין . אַזִיךְ הָאֵם עַר גִּיהִיִּסֶען זיין מִשְׁרָת עַר זֶאל אִיין שְׁפֶאָנֶן
רִיא פֶּער־ד זיין זֶאלֶען פֶּאָרֶען אַהִיִּים קִיין פֿער־לִין :

דער מִשְׁרָת הָאֵם תִּיכֶפֶּה אִיין גִּישְׁפֶּאנֵט רִיא פֶּער־ד אונ
זיין זַענִין גִּיפֶאָרִין אַ הִיִּים מִיין פֿער־לִין :

זיין עַס אִיו גִּיקוֹסֶען אַזִיךְ דָּעם וועג אַזִיךְ הָאֵם זִיךְ דָּער
הִיקֶעל פֶּאָר חֶמֶאָרֵט אונ עַס הָאֵם אַן גִּיהוּבִין וַיַּעַר שְׁטֶאָרֶק

צוא דינערין אונז צוא בליצען אז עס איז גינען א פחד צוא
הערין דיא האמער האט באדעקט דעם הימל אז עס איז
גינארען אזוא פינצטער אז מען האט ממש גיט גינעהין דעם
זעג עס איז זיין זייער שלעכט גינארען. ער מיט דעם
משרת זענען פאר יסורים אנשלאפען גינארען. דיא פערד
זענען זיך אליין גינאנגען אונז איין גידיכטען וואלד. צווישען
א סאך ביימער. אונז זענען גיבליפען שטיין זיין האפען זון
גיט גיהאט קיין שטעשקי. דער ווייל האט זיך דער משרת
אויף גיהאפט ער זעהט דיא פערד שטייען צווישן די ביימער
אונז קיין שטעשקע זעהט ער גיט אזוא האט ער אים באלד
אויף גינעקט.

זיין ער האט זיך אויף גיהאפט אזוא האט ער אויף
גינעהין דיא צרה אז זיין זענען פאר בלאנזיס גינארען אונז
איין גידעכטען וואלד.

אזוא האפען זיין ביינע שטארק גיוויינט. נאר וואס
העלפט דאס גיוויינט מען מוז בעסער זיכען אפלאן וויא אזוא
מען זאל ארויס פון דעם וואלד. דיא האמער האט אן גהויבן
א בייסער צוא גיין אונז דער הוסער איז גינארען לויטער
האפען זיין דיא פערד צוא גיבנדיגען צוא איין בוים. אונז
זיין זענען גינאנגען זיכען ערגיץ איין שטעשקי וויא ארום
זיין זאלען קאנען ארויס פון דעם וואלד:

זיין זענען אזו גינאנגען איין ערך פון א שעה צווייא
אונז

און דעם וואלד בײַ עס האט נאָר וואס אָן גײַהפּײַן מאַג
צואַ ווערן .

אזא האָפּען זײַא דער זעהן פון ווייטניס עס צאנגט
נאָך אַ ריכטיל אין אַשטיבלע . אזא האָפּן זײַא זײַ גיקלערט
דאזײַן . וואס עס וויל מוז מען אַריין גיין .

אזא איז גינען זײַא זענן אַריין גיגאנגען און דעם
שטיבלעלע אזא האָפּען זײַא גיטראפּען אין שטיבלעלע זיצן
אַ יונגע פּרויז זײַער אַשיינע וויא דײַא יונגע פּרויז האט זײַא
דער זעהן איז זײַא אַקעגן גילאפּען און האט זײַא גיט
אַריין גילאזט אין שטוב נאָר זײַא איז מיט זײַא אַרום גיגאנגען
פון דער שטיב .

און האט זײַא גיזאגט ליבע פּריינט אנטלויפט פון
דאנען גישווינד ווארום איר זאלט וויסען אז דא וואנט אַגלן
אײַך בײַן אים זײַער גיפּעלן האט ער מיך אונעק גירויבט
פון מיין משפּחה און האט מיך גינומען פאר אַווייב . און
איר זאלט וויסען אז אַצונד קאנט איר נאָך אַנטלויפן וויל
ער איז גיט לאנג גיקימען פון דעם ראפּוין על פּן שלאפט
ער אַצונד זײַער גישמאק ווען ער האפט זײַך אויף פיניס
שלאף זענט איר פאר פאלען .

און עס טוט מיר זײַער באַנק אַזעלכע מענטשן וויא
איר זענט יונג קינדער זאלט איר אזא יונג פאר לארן ווערן
פון דער וועלט .

וויא

וויא וויא האפען דער הערט אירע רייד האפען וויא
איר ווייער שיינ גיבאנקט פאר דיא רייד . אינ האפען ויא
גיפֿרענט וויא ער שלאפט האט ויא וויא גיווינען דאס אורט
וויא ער איז גישלאפען .

אזא איז ער גינאנגען מיט דעם משרת אינ האפען
גינאפען אהאק אינ וויא זענען צוא גינאנגען שטיילר הייד ציא
אים אונ האפען אים גיגיבען א קלאש מיט דער האק אינ מוח
אריין .

אזא האפען וויא אים באלד צוא שפאלטען ויין מוח
אונ ער איז גיבליבען טויט :

וויא דיא יונגע פרויא האט גיזעהן אז איר מאן דער
גולן ליגט שוין טויט האט ויא זיך ווייער גיפרייט ויא האט
וויא ווייער גיבאנקט דער פאר אינ האט גידופט השם יתברך
נואם ער האט ויא ארום גיהאלפען פון דעם גולן :

וויא איז טיפֿה גינאנגען מיט וויא אינ דיא קאמירען אינ
וויא האפען זיך אן גינאפען ווייער פיר גאלד אונ זילבער אונ
אויף ווייער פיר טיייערי מלבושים אונ אגנים טובות . אינ
אויף האפען וויא מיט גינאפען ווייער פיל טיייערי עסקין ווארג
אונ ווייער טיייערי גיטראנקען וויא זאלען האפען אויף דעם
נועג .

דער נאך האפען וויא גינאפען דיא פרויא אונ זענען
מיט איר גינאנגען צוא דעם בוים וויא דיא פערר זענען גיזען
צוא גיבינדען .

אויף זיין האפּען דאס אַלעס אַרײַן גיפּענט אונ דער
עגלע. אונ האפּען אַפּ גיפּינדען דיא פּערד פון דעם בױם
אונ דיא פּרויא האט זיין גיוויזען וויא אַרום זיין זאלען
אַרום פּאַרען פון דעם וואלד.

אזוא זענען זיין גלייך גיפּאַרען מיט דעם וועג וויא
דיא פּרויא האט זיין גיוויזען בױז השם יתברך האט זיין
גיפּאַלפּין זיין זענען אַרום גיפּאַרען פון דעם וואלד אונ זענען
גיפּומען אויף דעם וועג וויא זיין האפּען גיפּאַרעט פּאַרען
קיין פּערלין.

דאָרט זענען זיין זיך שוין גיפּאַרען זייער רואיג. אונ
אויף זייער פּריילעך.

אויף דעם וועג האט דיא פּרויא אים דער ציילט אז
זיין איז אײַן גבירש קינד אונ איז אײַן גילערניטי:

הפּלל דיא פּרויא איז אים זייער גיפּעלין וויא זיין זענען
גיפּומען קיין פּערלין איז אים דער בעל הבית מיט זיין פּרודער
אַקעגין גילאַפּען זיין האפּען אים גיפּרענט פאר וואס ער האט
זיך אזוא לאנג פאר זאמט אין לעמפּריג ער האט זיין דער
ציילט דיא גאנצע גישיכטע וויא אז עס האט זיך מיט אים
גיפּאַסירט אויף דעם וועג.

אונ אויף האט ער זיין גיוויזען דאס גשירות וואס
זיין האפּען ציין גיפּומען בײַא דעם גולן. אויף האט ער
דער ציילט פאר זיין בעל הבית אונ פאר דעם פּרודער אז
דיא

דיא פרויא איז אים ווייזער גיפערלין אזו האט אים דער בעל
הבית אויף גיהייסן ער זאל מיט איר חתונה האבען .

ער האט מיט דער פרויא אשירוף גיטאן . און אקערצער
צייט האט מען גימאכט ווייזער אפרעליכע חתונה נאך דער
חתונה האט ער זיך שוין אליין גידינגען אגרויס גיוועלב און
האט שוין אליין גיפירט ווייזער גרויסע גישעפטען און ער איז
גיווען איין גרוסער מוצלח .

אחר כך . דער נאך האט זיין ברודער אויף גיטאן
ווייזער א גרוסען שידוך און האט אויף צוא מול חתונה גיהאט
און זיין ברודער האט אים הייבן גינומען צוא זיך פאר אשיתוף
און השם יתברך האט זיין גיהאלפען זיין האבען גיהאט
גרויס העצלה :

אצונח וועלען מיר אפיסעל שמוסען וויא עס האט זיך
גיפאסירט מיט ווייזער פאטער ר' ישראל אהרן .

וויא דיא צוויי קינדערליך זענען אונעק פון ר' ישראל
אהרן אזו האט אים אן גיהופען זיין אראפ .

עס איז אים גיגאנגען צוא ריך דאס מילער איז גיווארן
א יורד מנכסיו עס איז אים אזו שלעכט גיווארן אז ער איז
גיקומען אויף פאר לחם .

דיא קינדער וואס ער האט גיהאט מיט דער בתולה
זענען אים אלע אויס גישטארבען און ער איז נאר גיבליבען
אליין מיט דעם ווייב אין לובלין צוא זיין און זיין בעטלין

אזי אים גיווען וייער א הרפה וחין מזה האט ער זיך דער
מאנט און זינע קינדער :

הכלל ער האט אפ גירעט מיט זיין ווייב זיין זאלען
זיך אונעק לאזען אויף דער וועלט . ער האט איר גיזאגט זיין
זאלען זיך לאזען קיין לייפסיג טאמער וועלען זיין זעהן
דיא קינדערליך אפער זיא האט פשוט אופן גיט גיזואלט .
ווארום זיא האט זיך גיוויסט אז זיא קינדער וועלען אן איר
א נקמה האבען .

וואר' געקב אהרן האט גיזעהן אז זיא וויל מיט אים
גיט גיין קיין לייפסיג . אזו האט ער איר צוא גיזווארען אז
ער וועט גיט גיין מיט איר קיין לייפסיג .

רק זיין וועלען זיך לאזען אין איין אנדער שטאט ,
זיין האבען זיך גילאזט גיין פון דארף צו דארף , ווא זיין
האבען גיטאגט האבען זיין גיט גיגעבטיגט , הכלל עס אזי
זיין וייער שלעכט גיווען .

אז עס אזי אפער שוין גיקומען דיא צייט זיין זאלין
גיזאלפען ווערען , זאגען זיין אזוי גיזאננען אויף דעם וועג
פארט א גרוסער סוחר א ליבלינגער , און פארט גלייך קיין
בערלין .

ווא ער האט דער זעהן אז ר' ישראל אהרן גייט
מיט זיין ווייב , האט ער זיך גישטעלט און האט גישיקט
זיין קשרת ער זאל זיין זאגען אויב זיין ווילען פארען מיט
אים

אים קיין בערלין . נועט ער זיין געמען מיט זיך .

דער משכנת איז תיכף גיגאנגען צו ר' ישראל אהרנ'ן
מיט זיין ווייב און האט זיין גיגאנט אז זיין בעל הבית האט
אים גישיקט פריגען אוב זיין ווילען פארען מיט אים קיין
בערלין אזוי נועט ער זיין געמען מיט זיך .

ר' ישראל אהרן האט זיך פאקלערט וואס איז אים
פאר א הילוק , בערלין איז דאך אגרויסע שטאט דארט
נועט ער קאנען מאכען א סך געלט .

אזוי האט ער זייער שוין גידאנקט דעם סוחר פאר דער
מיכא , און ער האט זיך אריין געזעצט מיט זיין ווייב אין
דער קאריטע מיטעניסוחר , זיין זאנען גיפארען גלייך קיין
בערלין א גאנץ נועג , דער סוחר האט זיין גיגענען עסן
און מרגנקען ביז בערלין .

וויא זיין זענען גיקומען קיין בערלין , אזוי האט דער
סוחר גיגיגען זייער א שיינע גרבה ר' ישראל אהרנען און
ר' ישראל אהרן האט אים זייער שוין גידאנקט , און איז
זיך אנוועק גיגאנגען מיטען ווייב גלייך צום מכנים אורח ,
אזוי וויא דער שטייגער איז פון אלע ארוםע לייט וואס
קומען אין דיא פרעמרי שטעט .

ר' ישראל אהרן איז גיזען ביא דעם מכנים אורח
עטליכע טעג מיט זיין ווייב , ער איז שוין גיזאנען ביא
קאנט מיט דיא ארוםי לייט , און פלעג שוין מיט זיין
גיין אויף אלע בעעדות .

אין טאג האט זיך גימאכט עס איז גראד נישט גיווען
 קיין שום סעודה אזוי האבען אלע ארוםע לייט גיגעסן ביא
 דעם מכנים אורח .

וויא דיא ארומי לייט זאגען אזוי גיוועסען ביא דעם
 טיש רופט זיך אן זיין ארומאן , קינדער איר זאלט וויסען
 אז מארגען איז'ה וועלען מיר האבען זייער א גרוסי סעודה
 דיא צווייא שיתפים דיא גבורים מאכען מארגען א סעודה
 אויף ארוםע לייט אונ מען וועט טייכען זייער פיל געלט .

ר' ישראל אהרן פרעגט זייא ווער זאגען זייא . דער
 ציילען אים דיא ארומי לייט , זייא זאגען צווייא פרודער
 אונ זאגען אליין פון לובלין , נאר זייא זאגען גיקומען אהער
 פאר עטליכע יאר אונ זאגען דא זייער פאגליקט גיווארין .
 אזיגד ווילען זייא פארען צוא זייער פאטער קיין לובלין ,
 על פן פאר דעם פארען מאכען זייא א סעודה אונ וועלען
 זיך גיועניגען מיט דער שטאט .

וויא ר' ישראל אהרן מיט זיין ווייב האבען דאס דער
 הערט האבען זייא זיך גימאכט נישט וויסנדיג , זייא האבען
 שוין גידאנקט גאט אז דער מעת לעת איז אנוועק גיגאנגען .

וויא עס איז גיקומען אויף מארגין פריא איז דער
 שמש גיקומען צום מכנים אורח אונ האט גירופען אלע
 ארומי לייט אויף דער סעודה .

דער שמש זעט ר' ישראל אהרנ'ן מיט זיין ווייב עפויס
 נישט קיין באקאנטער ארומאן , דער שמש פרעגט אים
 ווער

ווער ער איז, ענטפערט אים איך בין א לובלינער.

דער שמש איז גישווינד גילאפען צוא דיא שותפים
דיא גבירים אינ זאגט זיין איך בין גווען ביא דעם מכנים
אזרח האב איך גוועהן איין לובלינער ארומאן, ער הייסט
ישראל אהרן ער איז ערשט יענע וואך גיקומען פון לובלין,
דיא קינדער האבען באלד גישיקט גאך אַמאל דעם שמש
ער זאל גיין גישווינד אינ זאל זיין רופען דעם ארומאן.

דער שמש איז גישווינד גילאפען צום מכנים אזרח אינ
האט גיזאגט ר' ישראל אהרן אז דיא בעלי בתים רופען
אים, ר' ישראל אהרן האט באלד גינומען זיין זייב אונ
איז גיגאנגען מיט איר צוא זיין.

זיין זיין זאגען גיקומען ציין דיא שותפים. אזו
האבען דיא קינדער באלד דער קענט דעם פאטער מיט
דער שטיף מוטער, אונ דער פאטער האט זיין גיט דער
קענט. זיין זאגען אים באלד גיפאלען אויף דעם האלז אונ
האבען זיך גיקישט אינ האבען געביך זייער שטארק גיוויינט.

דער גאך האט זיין דער פאטער דער ציילט זיינע
אומגריקען וואס ער האט גיהאט צייט זיין זאגען פון אים
אזעק אינ אלע קינדער זאגען ביין אים אויס גישטארבען
אינ ער איז גאר גיבליבען אלליין מיטען זייב. אינ ער
האט גיסמט ווערען א מחזיר על הפתחים, אינ ביין דעם
דער ציילען האבען זיין אלע זייער גישמאק גיוויינט.

דיא

דיא קינדער האבען הייבן גידייטען אריין טראגן אנדער
מלבושים פאר דעם פאטיקס וועגען אונ אויף פאר דער
שטיף מוטערס וועגען אינ האבען זיך וויער גיפרייט מיט
דעם פאטער אונ אויף מיט דער שטיף מוטער.

דער נאך זאגען גיקומען אלע ארומי לייט אויף דער
סעודה אינ מען האט וויא גיגיבען וויער פיל צו עסין אונ
צו טרינקען אונ מען האט וויא גיטיילט וויער פיל נדבות.

דער נאך זאגען גיקומען דיא אנשי תשובים פון
בערלין אונ מען האט גימאכט וויער א שארפע סעודה פון
וויערט וועגען, אונ דיא קינדער האבען דער ציילט פאר
אלע מענטשען דיא גאנצע מעשה וויא עס האט זיך גפאטיקט
מיט וויא וויא אזוי דיא שטיף מוטער האט וויא גיפאטיגט,
אונ וויא אזוי השי"ת איז אבי יתומים אינ האט ווי גיהאלפן
אזוי פיל עשירות מיט אזוי פיל גדולה, דער נאך האט מען
גיגעסען אונ גיטרונקען אונ מען האט זיך וויער גיפרייט.

נאך דער סעודה האבען דיא קינדער אים גגיבן וויער
פיל געלט אונ ער האט זיך גימאכט איין גרויס גישעפט
אונ עס האט אים אן גידייטען גיין מיט הצלחה:

אונ פון דיא קינדער האט ער גיזעהין בנים ובני
בנים עוסקים בתורה, עס איז גינווען תורה וגדולה בפקודם
אחד

אַחַד, הַשִּׁית זָאל אַונִּז אַויף הַעלפֿען מיר זאַלען זיך
על־טערען מיט דיא ערשטִי ווייבֿער, אונ מיר זאַלען זוכה
זיין בָּנִים וּבָנֵי בָּנִים עוֹבְדִים בַּתּוֹרָה, וְזָכוּת תּוֹרָה זָאל
אַונִּז בִּיִּיא שְׂמִיין אָמֵן :

ענדע

פון דער מעשה ואל יעדער מענטש אראפ געמען
א מוסר אז מען טאר נישט זיין קיין נוקם וגומר, האמשי
דיא מיטער האט זיין גיפייניגט, פון דעס וועגען אז זיין
אין אן גיקומען צו זיין האבען זיין אלעס פאר געסען.
און האבען איר נאך אן גיטאן גרויס קבוד.

אויף קען מען ארויס זעהען אז השי"ת איז זיין אבי
יתומים, און טוט מיט איינע נסים ונפלאות.

אִשִּׁינִי אֹנֶה אֲוִינֶדְעֶר לִיכֶּה מַעֲשֵׂה

פֿון ר' אָפֿרִים מוֹכֶר דָּגִים , נֶכֶד נֶשׁל הָרַב
הַגָּאֹן הַגְּדוֹל הַצִּדִּיק נֶשׁל ר' נְשִׁלְמָה מְרֹדְכִי
מ"מ דק"ק פֿריסֶק .

הוֹבֵא לְבֵית ד' ע"י ר' יִשְׂרָאֵל בְּרֶאדְעֶצְקָא מ"ס מִב"ד
עַל עֵיר יִשָּׁן בְּנוֹמֶער 272

בִּזְיַטְא מִיר

בְּרֶפּוֹס הָרַבִּנִּי מוה' יִצְחָק מוֹשֶׁה בֶּאקשֶׁט נ"י

בִּשְׁנַת תרלז לט"ק

ЖИТОМИРЪ
Въ Типографіи И. Бакста
1876

Доволено цензурою Києв
7 Октября 1876 г.

אין דער גרוסער שטאט באגראד האט גיוואנט איין
 יוד וועלכיר מען האט אים גרופען ר' אפרים פישער :
 זיין שרנסה פלעג זיין דער פון וואס ער פלעג שטענדיג
 אום פארין אויף דעם ים מיט אשיף און פלעג חאפן פיש
 און פאר קופן דער פון האט ער זיך גינערט כל ימיו .
 איין ווייב האט ער געהאט מיט צוויי קינדערליך . דיא
 צוויי קינדערליך האבן זיך זייער ליב געהאט דאס ליבשאפט
 פון דיא קינדערליך איז גאר גוט צוא באשרייבען . זיין
 זאגן גיגאנגען ביידן אין חדר זיין האבען גידערינט און
 איינים און האבען גיגעסין און איינים און גישלאפען און
 איינים :

ויהי היום האט זיך גימאכט אז דער פאטער איז
 גיפארען אויף דעם ים פמנהגו . דער ווייל האט ער דער
 זעהן פון ווייטנס א גרויסען פיש . האט ער זיך באלד
 גילאזט גישווינד מיט דעם שיפעל . און איז צוא גישווימען
 צום פיש . אבער וויא ער איז צוא גיקימען צום פיש און
 האט אים גיוואלט חאפן אזוא האט אים דער פיש אנווארף
 גיגעבען מיט דער שיף האט זיך דיא שיף איבער גיקערט
 און ר' אפרים איז אריין גיפאלן אין ים און איז דער
 טרענקין גיווארען .

וויא עס איז נאכט גיווארין אין דאס ווייב מיט דיא
 קינדערליך

קינדערליך האָבען גיזעהן אז ער איז נישט דא: אזו זענן
זיין באלד גיזאפן צום ים.

אָבער וויא זיין זענן גיקומען צום ים האפן זיין
גיזעהן אז דיא שיף וואס ער פלעגט מיט איר שטענדיג זיך
שיפן. שטייט זיא אויף דעם וואסיר אונד ער איז נישט דא
אזו האפן זיין זייער שטארק אן גיהופן צוא וויינען. אָבער
וואס העלפט דאס עס איז פאר פאקען.

זיין האָבען זיך שוין פֿשער גיווען מן הסתם איז ער
דער טרענגין גיווארען: דיא קינדער האָבען ביידע גינומען
א שיפיל אונד האָבען זיך גיקאזט אויף דעם וואסער זיין זאָן
אפ זיכען זייער פאטער.

זיין זענן אזוא ארום גישיפט זיך צווייא טאג מיט
צווייא נעכט אויף דעם וואסער אונד זיין האָבען גאר ניט
גיזעהן אויף דעם דריטען טאג האָבען זיין דער זעהן וויא
דער פאטער איז ארויף אויף דעם וואסער פון אובין. אזוא
האָבען זיין אים באלד גינומען אונד האָבען אים גיברענגט
אחיים קיין באגראד אונד האָבען אים מקבר גיווען.

אחר כך. דער נאך האָבען דיא קינדער זיך גינומען
אויף צוא דער אייגינער פרנסה. זיין פלעגין אויף שיפען
זיך אונד האָבען גידאפט פיש אונד דער פון האָבען זיין זיך
מפרנס גיווען מיט זייער מיטער:

ויהי היום האט זיך גיטראפען אז דיא קינדער זענען
גישווימען

גישוויטען אויף דעם ים איין עקד פון אטאג אכט און האפן
 נישט גיחאפט קיין שום פיש איז וויא וייער שלעכט גינארען
 וויא האפען נישט גיהאט וואס צוא עסין . אזוא האפען דיא
 קינדער אפ גירעט צווישן זיך וויא זאלן זיך צוא שיידען .

איינער זאל זיך אנוועק לאזן מיט א שיף אויף איין ווייט
 ים און דער אנדערער זאל זיך אנוועק לאזן אויף דער אנדערער
 ווייט טאמיר וועט וויא השם יתברך העלפן וויא וועלן ערגיין
 אפ ויכען איין ארט וואס עס איז דא גיט פיש .

הגם עס איז וויא וייער שלעכט גיווען דאס צוא שידן
 ווארום וויא האפען זיך וייער ליב גיהאט . גאר וואס העלפט
 דאס . אז וויא האפען קיין אנדרי בריה נישט .

הכלל דיא קינדערליך האפען זיך וייער גיט אום גוויינט
 און האפען זיך גינעגנט . און דער איז אנוועק מיט א שיף אויף
 איין ווייט ים און דער אנדערער איז אנוועק אויף דער אנדערער
 ווייט ים :

דיא קינדער . איינער האט גיהייסן חיים . און דער
 אנדערער האט גיהייסען שמואל :

דאס קינד חיים איז ארום גיפארין אויף דעם ים איין
 עקד פון אטאג אכט אויף דעם ים און האט גאר נישט גיפגען
 קיין שום ארט פון פיש .

אזוא האט ער זיך פאלד גילאזט א חיים וויא ער איז
 גיקומען אהיים צוא דער מיטער . האט ער ווא גיפרענט אוף

וַיֵּין בְּרוּךְ עַד שְׂמוּאֵל. הָיָה מוֹטֵעַר הָאֵם גִּיעֲנִטְפֶּעֶרֶט אִז
זיָא ווִיִּסְט גִּיט ווִיָּא עַד אִז.

אַזוּא הָאָפֶען וַיָּיָא זיָךְ זיָיעַר גִּיט אִוִּים גִּיווִינְט. אונַ עֵם
הָאֵם וַיָּיָא זיָיעַר בֶּאנְק גִּיטָאן אִוִּיף דָּעם וואָס וַיָּיָא הָאָפֶען אִים
אַוועק גִּישִׁיקְט. הָיָה מוֹטֵעַר מִיט דָּעם קִינֵד וַענִין אִזוּ גִּיעֲסִין
אַ צִיט וַיָּיָא הָאָפֶען גִּיעֲהִין אִז וַיָּיָא הָאָפֶען גִּיט וואָס צוּא
עֲסִין.

אונַ אִין בֶּאנְדֶּאד אַזִּין אִום גִּיין אונַ הָיָה הִיזֶער אִז
וַיָּיָא גִּיווען זיָיעַר אַגְרוֹסֶע שְׂאָנְדֶּע.

אַזוּא הָאָפֶען וַיָּיָא זיָךְ אַוועק גִּילָאָט אונַ אִין אַנְדֶּער
שְׂטָאט אונַ וַענִין דֶּארט אִום גִּיגֶאנְטֶען אִין הָיָה הִיזֶער.

דָּער חֵיט אִז אַלֵּט גִּיוואַרְעֵן אַכְטָצֶעֶהן יָאָר הָאֵם עַד
אַ שִׁידוּךְ גִּיטָאן מִיט אִין אַרומֶאנְס אַ מֶאכְטֶער וועלְכֶע זיָא
פֶּלִיג אַזֶךְ אִום גִּיין אִין הָיָה הִיזֶער.

אַצוֹנֵד וועלִין מִיר וַיָּיָא לָאָזִין דָּער נוִייל גִּיין
אַבִּיסְעֵל אִן הָיָה הִיזֶער. אונַ מִיר וועלִין
אַ בִּיסְעֵל שְׂמוֹסֶען פֿון דָּעם קִינֵד שְׂמוּאֵל ווִיָּא
אַזוּ עֵם הָאֵם זיָךְ מִיט אִים גִּיפֶאסִדֶּט זיָנֵט
עַר אִזוּ אַוועק פֿון דָּעם בְּרוּדֶר מִיט דָּער מוֹטֵר:

ווִיָּא דֶאָס קִינֵד שְׂמוּאֵל אִזוּ אַוועק מִיט דָּעם שִׁיפֶעל
אַזוּ הָאֵם עַד זיָךְ גִּישִׁיפֶט עֲטִילִיכֶע טַעג מִיט עֲטִילִיכֶע גַעכֶּט.
אַחַר

אחר בך. דער נאך איז גינארען אנרויסער ווינט.
אונז עס האט אן גיהובען צוא זעצין אנרויסע חוואלע פון דעם
יס אונז עס האט אים פאר טראגען גאנץ ווייט ביז ער האט
שוין ניט גיוויסט פריי וועלכין אורט ער איז אונז עסין האט
ער שוין אויף ניט געהאט אזוי איז אים ווער שלעכט גינארען
ער האט אן גיהובען כהפלל ויין צוא העלם יתברך מיט גרום
גיוויין. ביז ער איז חלשות גיבליבן אזוי וויא ער איז גיבליבן
ליגען אן מאכט איז אונז גיקומען ויין פאטער ר' אפרים צוא
חלום אונז האט אים גינאנט מיין קינד זאלסט ויך גאר נישט
זארגען.

שטייט אויף אונז גיט ארום פון דעם שיפעל אונז זאלסט
ויך לאזען גיין מיט דער שטעשקי וועסטו קומען צוא איין
ישוב. אונז דיא וועסט נאך באגליקט ווערן. אין דער פאטער
איז באלד ניט גיבליבן.

שמואל האט ויך באלד אויף גיחאפט פון דעם שראף,
ער זעט אז ויין שיפעל שטייט לעבען איין ברעג, אזוי איז
ער באלד ארויס גינאנגען פון דעם שיפעל, ער זעט פאר
ויך ניט קיין שום ישוב, גאר פעלד, ער לאזט ויך באלד
גיין מיט דער שטעשקע וואס ער האט פאר ויך גיזעהען ער
איז אזוי גינאנגען א גאנצע טאג ביז עס איז נאכט גינארען
איז גינארען ווער פונקטער, ער האט ויך גיקלערט
נעכטיגען אין מיטען פעלד האט ער מוזא, ער וועט ליבערשט
גיין ווייטער וויא ער האט ויך גילאזט גיין א פיסעל ווייטער
אזוי האט ער פון ווייטען דער זעהען א גרוסען פארג אונז
אפייער

א פֿייער לייכט זיך אויף דעם בארג .

אזו איז ער גלייך גיגאנגען צום פֿייער ער קומט צו
גין שטייט א גרוסער פֿאליץ און עס פֿרענט לעבט אין
אלע חדרים ער איז דער שראקין גיווארען קינגיג ער גייט
אריין אין פֿאליץ פֿארניגט אין קיך עס שטייען זייער טייערי
מאכֿלים ער האט זיך מכה גווען נאר פֿון דעם ריח ער
גייט ווייטער עס איז גיגרייט צום מיש מיט זיין זילפער
און מיט אלץ פֿאר גינגען ער קוקט זיך ארום עס איז קיינער
ניטא , ער פֿריבט ארום גין שטארק און קלאפֿן מיט דיא
פֿיס טאמער וועט אומיצער דער הארקין אפֿער קיינר רופֿט
זיך גאר ניט אן , ער האט זיך מלשב גווען לאז זיין וואס
עס וויל זיך , א ביסעל משקה איז גישאנען אויף דעם
מיש ער האט דער ווייך גינאמען א ביסעל משקה אינ האט
גינאמען א בילקע און האט גיגעסען , דער נאך האט ער
גיווארט פֿיו זייער צוועליף אזו האט ער זיך גלייגט שלאפֿן .

וויא עס איז טאג גיווארען האט ער זיך באלד אויף
גיחאפט עס איז אים אגרויס ווינדער וואס ער זעט קיין
שום מענטש ניט . אזו האט ער זיך גילאזט גין איפֿער דיא
חדרים ער זעט קיין שום מענטש ניט וויא ער איז גקימען
אין דעם לעצטען חדר אזו האט ער גיועהען אז דער חדר
איז פֿאר שלאסען , האט ער אקלאפֿ גיגעפֿען אין דער
טיר , איז אראפֿ גיגאנגען איין נקבה זייער א זיינע און
האט אים באלד גיגעפֿינט מיט גרויס שרעק , זיא טוט
א קיק זייער אפֿיגער מענטש א יונגער מענטש , אזו האט

וְיָא אִים גִּיפֿרעגט ווּיָא אַרום עַר קומט אַהין .

אָוּוּ הָאָמט עַר אַיר דַּער ציילט , ווּיָא אָוּוּ עִם הָאָמט
וּיָד מיט אִים גִּיפֿאסירט אונ ווּיָא אָוּוּ עִם אִיו אִים אַצונד
אויף ווּיָער שְׁלעכט .

וּיָא ענטפֿערט אִים מִיין ליפֿער פֿריינד , ואלסט דִּיך
גאר נִיט פֿאַרכטען פֿאַר קינעס , אִיך וועל דיר דַּער ציילען
מִיין פֿאַטער אִיו גיווען אַ גרוסער גביר אונ הָאָמט מער קיין
קינדער נִיט גיחאט ווּיָא מִיך אליין , אונ עַר הָאָמט גיחאט
גרויסע גיוועלפֿער מיט סחורה .

אונ דא אויף דעם פֿאַרג הָאָמט גיוואנט אִיין פֿישוף
מאכערין וואס ויָא הָאָמט קיין קינדער נִיט גיחאט , אִיין מאַל
אִיו ויָא גיקומען צוא אונז אין שטאט אַרין אונגאיו גקומען
צו אונז אין גיוועלב אַרין גאָד סחורה , ווּיָא ויָא הָאָמט מִיך
דַּער זעהען , אָוּוּ הָאָמט ויָא מיר אָפּ גיטאן מיט פֿישוף אָוּ
אִיך האב ליסט גיחאט צוא פֿאַרען מיט אַיר אַביסעל , ביז
וּיָא הָאָמט מִיך פֿאַר פֿירט אַהער איג מיט אַיר פֿישוף הָאָמט
וּיָא באַשוואַרין אָוּ אִיך וואל פון דאָנען נִיט קאָנען אַרויס
אִיך בין שוין דא אין דעם פֿאַליץ אִיין ערד פון צעהן יאָר .
הינט אִיו שוין אַ יאָר אָוּ ויָא אִיו גישטאַרבען אִיך האב
וּיָא מקבר גיווען אונטער דעם פֿאַרג .

אָוּוּ פון דַּער צייט אָן ויץ אִיך איינע אליין דא אין
דעם פֿאַליץ אלע טאג גיָא אִיך מיר אַרויס פון דעם פֿאַליץ .
אַבער ווּיָא אִיך וויל ווייטער גיין פון דעם פֿאַליץ ווערט מיר

מינצטער און דא אונזען און דא פיס הייפן סדר אן וויא
צוא מאן אז איך קאן זיך גיט רעדן סח איך זיך באלד
אום בערען צוא ריק .

דער נאך וויא ווא האט אפ גירעט אזו האט ווא באלד
גינזמען און האט אים אפ גיקאכט עסין , און שמואל האט
זיך גישמעלט באווינען , נאך דעם באווינען האט ער זיך
גינזעט מיט איר עסין , וויא האבען גינזעסען מיט גרויס פאר
גינזען נאך דעם עסין האט ווא אים גינזען און איז מיט
אים ארום גינאנגען און אלע חדרים און האט אים גיווינען
זייער פיל גאלד און זילבער און בארלאנטין און דיסענטען ,
וואס עס איז איין פחד צוא קוקען , און אויך זייער פיל
מלבושים טייערי , וויא זאגען אזו אום גינאנגען אלע חדרים ,
עס איז אים זייער שוין גיפעלין .

הכלל שמואל איז מיט איר גינזעסן עטליכע וואכען
אונזעס איז אים זייער גוט גיווען .

דער נאך האבען וויא צוא מול התונה גיהאט ער האט
מיט איר אפ גיוואנט איין ערך פון א יאר צווייא , ווא איז
צוא מול מעופרת גיווארען , ביז עס איז אויס גינאנגען גיין
חדשים האט ווא צוא מול גיהאט א זון וויא עס איז גיקומען
צווייא מאג פאר דעם ברית אזו האט ער ווא גיפרעגט אויב
גיט ווייט פון דאגן איז דא אשטעטיי ער זאל קאנען
בריינגען איין מוהל מען זאל קאנען מל גיין דאס קינד , ווא
ענטפערט אים וויא אזו זאל איך וויסען , איך האב זיך
דיר

דיר דער ציילט אן ווייטער פון דעם בארג האב איך קיין
רשות נישט צו גיין .

וויאָ ער האט דאס דער העכט האט ער זייער אן
גיהויבען צוא וויינען וואס קאן ער דא טאן ער וועט חלילה
נישט מל ויין דאס קינד , אזוי איז אים זייער שלעכט גווארן .

אזוי האט ער זיך אן גירופען צום ווייב איך וועל זיך
לאזען גיין אראפ פון דעם בארג טאמער וועט מיר השיי
העלפען איך וועל בארט גיפונען איין מקום ישוב איך זאל
קאנען בריינגען איין מוהל מען זאל מל ויין דאס קינד .

אזוי האט ער זיך גילאזט גיין אראפ פון דעם בארג און
און איז אזוי גינאנגען א גאנצען טאג מיט א גאנצע גאכט
אבער ער זעט נישט קיין שום מענטש , און זעט נישט קיין שום
מקום ישוב .

וויאָ עס איז גיקומען אייף מארגען פריא און עס דארף
שוין ויין דער ברית האט ער זיך זייער מצער גיווען , און
האט אן גיהויבען זייער שטארק צוא וויינען פאר השיי .

וויאָ ער וויינט , אזוי טוט ער א קוק עס גייט איין
אלטער מאן זייער א שיינער מיט א גרייז גראה בארד , און
טראגט א פעקעט אויף דיא פלייצים , ער איז גיווארען מלא
שמחה , ער לויפט צוא צום אלטען און האפט אים ארום און
זאגט אים איך וועל אייך נישט אפ לאזען איך בעט אייך
זייער בייא מיר איז חיינט איין ברית און איך האב נישט ווער
עס זאל מיר מל ויין מיין קינד .

דער

דער אלטער האט גיט גיוואלט שמואל האט אן גהייבען
ווייזער שטארק צוא ווייזען פאר דעם אלטען .

הפּלל דער אלטער האט אים צוא ליב גיטאן אונ איז
גנאנגען מיט אים א היים , וויא ער איז גיקומען א היים
מיט דעם אלטען האט זיך דאס ווייב מיט שמואל'ן ווייזער
גיפרייט וואס השי"ת האט זיין גיהאלפען אז זיין האבן
אין מוחל .

קען האט פאלד גינומען דאס קינד . אונ דער אלטער
האט מל גיזען דאס סינד , איז דאס קינד האט מען א גאטען
גיגעבען אפרים , גאד זיין פאטער .

גאד דעם האטען זיין זיך גיזעצט עסין , מיט גרויס
פאר גינוגען .

דער גאד האט דער אלטער גיוואלט אנוועק גיין האבען
זיין אים גיבעטען ער זאל גאד זיין מיט זיין האט ער גיט
גוואלט זיין האבען אים אריין גיפירט אין איין חדר וואס
דאקט איז גיזען פיל פארלאנגען אונ דימעטין אונ האבען
אים גיבעטען ער זאל זיך געמען וויא פיל ער וויל , אבער
דער אלטער האט גיט גיוואלט ביין זיין געמען .

דער אלטער האט זיך גיזעניקט מיט זיין , ביין דעם
גיזעניקען פּרעגט ער זיין קינדער וואס פאר א ברכה ווילט
איר איד זאל איין בענטשען .

און האבען זיין ווייזער אן גהייבען צוא ווייזען וואס
קומט

קומט אינז ארויס פון אונזר עשירות, אז מיר זאנען פאר
ווארפען פון בענמ'שען אונז מיר קאנען קיין צדקה נישט טאן,
אונז שמואל'ס ווייב האט דער ציילט דיא גאנצע מעשה פון
דער מכלשפה אונז וויא אזוי זיא קאן פון דעם בארג נישט
אנוועק ווייל זיא וועט לעפען.

אזוי האט דער אלטער זיין גיזאנט אז פיר וואכען דאס
קינד וועט אלט ווערען זאלען זיין נעמען דאס גאנצי גוט
אונז זאלען זיין גלייך פון דעם בארג, ביז השי' וועט זיין
בריינגען צו א זיין מקום ישוב, איר האט ער גיגיבען
א שמירה, אונז אים האט ער מוסר גינען פונות ויחידים
וועדקע ער זאל מבונן זיין ביז השי' וועט זיין העלפען
זיין וועדען אראפ זיין פון דעם בארג אונז האט זיין אן
גיזאנט אז זיין זאלען זיך גאר נישט שרעקען פאר קיין שום
נאך, וואס זיין וועדען זעהן זאל זיין גאר נישט הארען,
אונז איר האט ער אן גיזאנט למע'ה זיא זאל אפ היטען
דיא שמירה.

דער נאך האט זיך דער אלטער גיזעגנט מיט זיין
אונז אזי אנוועק גיזאנען זיין וועג.

שמואל מיט דעם ווייב האבען גיזאנקט אינז גילויבט
השי' וואס השי' האט זיין צו גישיקט דעם אלטען,
אונז האבען זיך זייער גיפרייט מיט דעם קינד.

וויא דאס קינד איז אלט גיזאנען פיר וואכען, אזוי
האבען זיין גינומען דאס גאנצע עשירות דאס גאלד אונז
זילבער

וילפער און ריא בארליאנטען מיט ריא רימיטען אינעם האפען
 דאס אלעס און גיפאקט און האפען גינעמען דאס קינד אויף
 ריא הענט און האפען און גיחייפען גיין ארויס פון דעם
 הויף .

שמואל האט באלד און גיחייפען פונען ויין די פונות
 מיט ריא יחודים וואס דער אלטער האט אים מוסר געווען .
 און וויא וואנען אזוי גינאנגען גלייך , אבער וויא וויא וואנען
 גיקומען צום עק פון דעם בארג און האפען גאר גינאאלט
 אראפ גיין אזוי איז גינאארען א גישרייד און מען האט און
 גיחייפען צו פייפען , און עס האט און גיחייפען צו פליען
 שטיינער פון דעם בארג און עס איז געווען א פחד צו
 הארבען .

שמואל מיט דעם נויב וואנען גינאנגען גלייך וויא
 האפען ויך גימאכט גיט וויסנדיג פון השי"ת האט וויא
 גיחאלפען וויא וואנען אראפ גינאנגען פון דעם בארג . דער
 נאך האפען וויא גיחארקט עס איז שוין שטיל גינאארען
 ריא אלע קולות .

וויא וואנען תיבה ארום גינאנגען אויף דעם פעלד האפן
 וויא ויך גינעצט א ביסעל אפרואן וויא האפען גינעפען
 א שבת צו השי"ת וואס השי"ת האט וויא גיחאלפען אזוי
 פיל צרות איבער צו קומען מיט אזוי פיל שרעק וויא וויא
 האפען גיחאט .

דער נאך וואנען וויא גינאנגען אויף דעם פעלד מיט
 אשמעשקע

א שטעשקע, וויא ואנען אזו גיגאנגען אויף דער שטעשקע
אין ערך פון אטאג דרייא ביז השית האט וויא גיהאלפן
וויא ואנען גיקומען צו אן איין קקום ישוב.

וויא וויא ואנען גיקומען אין איין שטאט אריין האבן
וויא תיבף גידינגען א דיהא איג האפען ויף דארט באועצט,
וויא האפען באלד גימאכט א גרוסי סעודה פאר ארוסי לייט
אונ האפען אויף ויער פיל צדקה גיגיבען.

וויא האפען גידינגען גרוסע גיוועלפער אונ אויף
גימאכט גרוסע גישעפטען אונ דיא גישעפטען ואנען גיגאנגען
מיט גרויס הצלחה.

דער נאך וויא וויא ואנען שוין דארט גיווארען ויער
גרויס, אזו האט ויף שמואל אן גידינגען צו א באדיינקען אין
וין ברודער חיים, ער האט אן גידינגען שרייבען בריף
קין באגראד צום רב איג צו דיא פֿרנס חרשים, טאמער
ווייסען וויא פון וין מוטער אדער פון וין ברודער חיים ער
וועט אים גליקליך מאכען אונ וועט וויא אויף ויער פיר
מקנות גיבען, אבער וואס העלפט דאס, עס איז אין קול
ואין ענה.

דיא שטאט לייט פון באגראד האפען אים אפ גישריבן
אז שוין פון עטליכי יאר אז ער איז אנוועק פון באגראד מיט
דער מוטער, אונ וויא ווייסען גיט וויא וויא ואנען.

וויא שמואל האט גוועהען דיא בריף, אזו האט ער
ויף

וְיָד וַיַּעַר גִּיט אויס גִּיווִיגט, אונג האט שוין מִיין גִּיט גשקט
קִיין בָּרִיף .

אצונד וועלען מיר אַ ביסער שמוסען וויא אזו
עס האט זיך גיפאסירט מיט דעם ברודער חיים
אונג מיט דער מוטער, וויא מיר האבען אנפֿען
גישמוסט אז חיים מיט דער מוטער זאנען אום
גיגאנגען אונג דיא הייזער אונג חיים האט
חתונה גיהאט, מיט אַ ווייב וואס זיא איז
אויף אום גיגאנגען דארט אין דיא הייזער .

עס האט קיין סוף גיט גידיקט אין א קורצע צייט איז
דוא מוטער מיט דעם ווייב גישטארבען אונג חיים איז
גיבליבען איינער אליין, האט ער זיך באקלעקט אז ער
האט גידארפט מפרנס זיין דיא מוטער האט ער גימוזט גיין
אין דיא הייזער אָפֿר היינט אז ער איז איין מענטש אליין גאָר
וואס טויג אים אזוי אַ פרנסה :

אזוי האט ער זיך גישטעלט פאר איין משׁרת בייא איין
גרויסן סוחר, איין איידיל קינד איז ער דאך גיווען אונג דער
צוא האט אים גאָר השיׁת גיהאלפֿען ער האט נישט חן
גיווען בייא ניין בעל הבית אונג ער איז גיווען בייא ניין
בעל הבית מיט גרויס פֿבוד .

הכלל ער איז אפֿ גיווען בייא דעם בעל הבית עטליכע
יאר ביו השיׁת האט אים גיהאלפֿען ער האט זיך צו נויף
גיזאמילט שיינע עטליכע רויב, אונג מען האט אים אָן
גיהייבען

גיהיבן צו רעדען זייער שיינע שידוכים. ער האט אָבער
ניט גיוואלט טאן קיין שום שידוך. ער האט פייא זיך אָפּ
גיקלערט אז ער זאל נישט חתונה האָבען, ביז השי"ת וועט
אים העלפֿען ער וועט אָפּ זיכען זיין ברודער.

אזוי איז ער גיגאנגען צו גרוסע סוחרים וואס פֿארען
אויף דעם ים און האט זיך גידינגען מיט זיין איין שיף
זיין זאגען פֿארען אויף דעם ים, זיין זאגען גיפֿארען נאך
סחורה און ער איז גיפֿארען זוכען זיין ברודער שמואל.

זיין זאגען אזוי גיפֿארען עטליכע טעג מיט עטליכע
נעכט, זיין האָבען אויף דעם ים גיזעהען זייער גרוסע און
שרעקליכע פֿיש און אויף אלערליי פֿשעפֿיניש וועלכע עס
איז גיווען איין פֿחד צו זעהען.

אויף אַ מאָר זענען זיין צו גיקומען צו אַקליין אינזל
וואס ווייזט אויס זייער זיין, דער קאפיטאן זאגט ווער עס
האט לובט אויף דעם אינזל ארויס צו גיין זאכער זיין.

זיין זאגען אלע ארויס גיגאנגען אויף דעם אינזל
מיט גרויס פֿראד, אַ טייל מענטשען האָבען גיגעסען און
גיטרונקען.

אַ טייל מענטשען פֿון זיין האָבען זיך אזוי אָפּ גרואט
און מיטען דרוגען הייבט אָן דאס אינזל צו ציטערען און
עס ווארפט זיין אלע אַראָפּ אין וואסער אריין, אַ טייל
פֿון זיין זאגען צו גישווימען צו דער גרוסער שיף און
אַ טייל זאגען דער טריינקען גיווארען.

און חיים האט אן ג'הייבן. צוא ג'שווימען אָבער צוא
 דער גרויכער ש'יף האט ער שוין ג'יט ג'יקאמט ג'רייכען און
 האט אים דער ש'יפס קאפיטאן אָפּ ג'יבונדען א קליין ש'יפּעל ,
 און חיים האט ג'שווימען מיט אלע כוחות ב'יו הש'ית האט
 אים ג'האלפּען ער איז צוא ג'שווימען צום קליינעם ש'יפּעל
 וויא ער איז ג'יקומען צום קליינעם ש'יפּעל , און האט ער
 זיך אנדער ג'זעצט אין דעם קליינעם ש'יפּעל , און אָפּ
 דער מיט אונזעק ג'שווימען גאנץ ווייט ער איז און ג'שווימען
 עטליכע טעג מיט עטליכע געכט איז ער האט ג'יט ג'יהאט
 וואס צו עסין אזוי איז ער ג'יבליכען ל'יגען אן כוחות איז האט
 זייער אן ג'הויבן צוא וויינען , ב'יו הש'ית האט אויף אים
 רחמנות ג'יהאט עס איז ג'ווארען א שמועס ווינט און דער
 ווינט האט פאר טראגען דיא ש'יף צוא איין ב'רעג .

וויא ער איז ג'יקומען צום ב'רעג , און איז ער תיכף ארום
 ג'יגאנגען פון דעם ש'יפּעל , און האט ער דער זעהן א שטעשקי
 איז ער ג'יגאנגען גלייך מיט דער שטעשקע , ער איז און
 ג'יגאנגען א גאנצען טאג . אָבער וויא עס איז נאכט ג'ווארען
 האט ער תיכף דער זעהן איין מקום ישוב , און האט ער
 זיך מחיה ג'יווען .

ער איז תיכף אריין ג'יגאנגען אין שטאט אריין און
 איז אריין ג'יגאנגען צוא איין בעל אכסניא און האט ש'יט
 ג'יגעסען און האט זיך ג'ילייגט אָפּ רואן .

אויף בארגען פריא האט ער זיך באקלערט ער וועט
 שוין

שוין בלייפן אין דער שטאט, ער נעמט שוין נים פארען
זוכען זיין ברודער שמואל. ער האט זיך גיט אויס גווייגט,
ער האט זיך שוין גינעהען דיא יסורים וואס ער האט גהאט.

אזו האט ער זיך גישטעלט ביא איין סוחר אין
א גיוועלב, דער סוחר האט גינעהן אז ער איז זייער גיגט
אין גישעפט, אזו האט ער ביא דעם סוחר נישא חן גווען,
ער פלעג שטענדיג פארען מיט דעם בעל הבית אויף דיא
גרעסטן ירדים.

ויהי היום האט זיך גיטראפען אז היינט איז אריין
גיגאנגען צוא דעם בוכהאלטער פון זייער גיוועלב, אזו האט
אקוק גיטאן אין בוך זעט ער עס שטייט עפס א קאנטע
אז זיין בעל הבית איז שולדיג געלט דר' שמואל בר'
אפרים, אזו איז ער גיבלייפן שטיין ער פרעגט דעם
בוכהאלטער ווער איז דער ר' שמואל, דער בוכהאלטער
האט אים גיענטפערט נים ווייט פון ראנען אין יענער שטאט
וואנט א גרוסער גביר ר' שמואל וועלכער אונזר בעל הבית
האנדילט בעשטענדיג מיט אים.

ער פרעגט דעם בוכהאלטער צוא ער איז שוין איין
אלטער מענטש, דער בוכהאלטער ענטפערט אים ער איז
איין יונגער מענטש פון א יאר פיר אונז צוואנציג, אונז ער
איז נים לאנג גיקומען אין געגיר שטאט אריין.

וויא ר' חיים האט דאס דער הערט אזו האט ער זיך
גיבאכט נים וויסנדיג וויא עס איז גיקומען דער זמן פארען
וואס

וואס מען האט גירארפט אפ שיקען דאס געלט ל' שמואל
און מען האט גירארפט קובין סחורה אזו איז חיים אריין
גיגאנגען צום בעל הבית און האט אים גיבעטען ער זאל
אים ערלובין צו פארין צו ר' שמואל'ן נאך סחורה .

דעם בעל הבית איז דיא נאך וייער שיין גיפעלין . מען
האט באלד איין גישפאנט צוויי פערד אין א שיינע קארטע
און חיים האט זיך גיגעניגט מיט זיין בעל הבית און איז
גיפארין גלייך צו ר' שמואל'ן וויא ער איז גיקומען צו ר'
שמואל'ן . און דעם טאג איז גיווען א ברית ביין ר' שמואל'ן
און מען האט גימאכט א גרוס סעודה . און מען האט
גיטרונקען וויין וייער פיל .

וויא חיים איז גיקומען האט מען אים גיט צו גילאנט צוא
ר' שמואל'ן ווארום ר' שמואל האט אזו אן גיזאגט אז אין
דעם טאג זאל מען גיט צוא לאזין קיין שום מענעמלש וואס
ער האט גיט צוא אים קיין גישעפט .

אפער חיים האט גיט גיארנט און איז גלייך אריין
גיגאנגען צוא ר' שמואל'ן . וויא ר' שמואל האט אים דער
זעהען אזו האט ער זיך גיבייזירט אויף דיא משרתים פאר
וואס מען האט אים אריין גילאנט . ווארום ער האט גיט
דער קאנט זיין ברודער חיים . אפער חיים האט אים באלד
דער קאנט .

אזו האט חיים אגישרייא גיטאן שמואל ברודער וואס
מאכסטו און איז אים גיפאלען אופען האלז און האט אים

אן גיהייפֿען ציא קושען וויא ר' שמואל האט דאס דער זעהן
האט ער אים אויך דער קאנט או ער איז ניין פֿרונדער חיים
אזי האט ער אים אויך גיקושט אינ דיא שטח איז גיווארען
נאך פיל גרעסער וויא פֿריער .

אונ וויא האפֿען זיך איינער דעם אנדערען דער ציילט
וויא אזי עס האט זיך מיט-אים גיפאסירט , אונ האפֿען
גגיבען א שבה צוא השי"ת וואס ער האט וויא אזי פיל
גיהאלפֿען השי"ת זאל אונז אויך העלפֿען אונ זאל מיט אונז
אויך טאן נסים ונפלאות זאמן בן יהוירצון .

ע נ ד ע

THE FIRST PART OF THE HISTORY OF THE
 REIGN OF KING CHARLES THE FIRST
 IN THE YEAR OF HIS MAJESTY'S
 DEATH.

IN THE YEAR OF HIS MAJESTY'S
 DEATH. THE SECOND PART OF THE
 HISTORY OF THE REIGN OF KING
 CHARLES THE FIRST.

1642

איין שיינע מעשה פון רבי אליהו ראנצקער

דיא מעשה איז ארויס גינומען ניווארען פון
איין פינגקס, פון דער מעשה גאן מען זיך
אראפ נעמין א מוקד וויא אזו א מענטש בארף
זיך אפ היטען ער זאל חלילה נישט אפ לאזן
קיין שידוך :

הובא לביה"ד ע"י ר' ישראל בראדעצקא מ"ס
מב"ד על עיר ישן בנומער 272

בזיטאמיר

בשנת תרלז לפ"ק

Ашеіне Маісе
ЖИТОМИРЪ
печатано въ тип. И. Бакста
1876

Дозволено цензурою Кіевъ
7 Октября 1876 г.

אין יאר תר"ח האט זיך אזוי גיטראפֿען א מעשה נישט
ווייט פון לובלין האט גיוואנט א מענטש וועלכער מען האט
אים גירופֿען ר' חיים מרדכי ער איז גיווען זייער אלמדין איז
אין חכם און איין פֿרויער מאן, און זיין ווייב איז אויף
גיווען זייער אצקניות און ער האט מער נישט גיהאט וויא
א פֿון יחיד זייער א וואל קינד, ער האט גיקאנט זייער
וואר לערנען און שרייבען און איז גיווען זייער פֿרום.
הפֿלל דאס קינד איז גיווען א מושלם בָּכָל המעלות.

ויהי היום, האט זיך גיטראפֿען אז ר' חיים מרדכי
איז גיפֿארען קיין לובלין אויף שבת, וויא ער איז גיקומען
קיין לובלין אויף שבת אזוי האט מען אים גיפֿעטען ער זאל
דאווינען אין שיל פאר דעם גמור.

ר' חיים מרדכי האט מקבל שבת גיווען זייער שיין.
און דער עולם איז זייער צו פֿרוידען גיווען פון זיין דאווינען
(אמר התפלה) גאד דעם דאווינען האט אים דער גבאי
גירופֿען צו זיך אויף שבת, און דער גבאי איז זייער איין
עושר איז איין פייגער מענטש.

ר' חיים מרדכי האט אים צוא לייב גיטאן און איז
גיגאנגען צו אים אויף שבת.

וויא וויא זענען אזוי גיוועסן ביאדעם טיש און האפֿען
גינעסען, אזוי רופֿט זיך אן דער גבאי, זאגט מיר גאד

ר' חיים מרדכי איר האט טעפּים קינדער, ר' חיים מרדכי
ענטפערט אים (בשפה רפה) איך האב בער נישט וויא איין
קינד זייער א וואר קינד ער איז א מושלם פּבּל המעלות

אזו רופט זיך אן דער גבאי, הערט נאר אויס
ר' חיים מרדכי וואס איך וועל איך זאגען, איר זאלט
וויסען אז איך וויל זיך משדך זיין מיט איך, אזו ענטפערט
אים ר' חיים מרדכי גלייבט מיר אז איך וואלט אויך א בעלן
גינען נאר איר ווייסט דאך וואל אז איך בין א גייטער
כאן, ביין גרן האב איך נישט צו גיבען אונ קיין קעסט אויך
נישט, על פן וויא אזו קאן זיין אז מיר זאגען זיך משדך
זיין, אזו רופט זיך אן דער גבאי, הערט ר' חיים מרדכי
איר זאלט וויסען אז איך וועל אליין גיבען גרן צוויי מויזנט
קערבל'ך אונ קעסט וויל איך אייז אויך גיבען אבי איר
זאלט זיך מיט מיר משדך זיין.

אזוי האט אים ר' חיים מרדכי צו גיזאגט אז פמוצאי
שבת זאלען זייא מאכען א קנס מאל, אזו איז גינען, וויא
עס איז נאר גיקומען מוצאי שבת תיכף נאך הברלה אזוי
האט דער גבאי גישיקט נאך דעם לובלינער רב, אונ נאך
פיל מענטשען אונ מען האט תיכף גימאכט א קנס מאל
צו מול.

זונטאג אין דער פריא האט ר' חיים מרדכי זיך גיזעגט
מיט דעם מחיתן אונ מיט דער מחותנעסטע אונ מיט דער
כלה אונ האט זיך מיט גינען דא תנאים אונ איז זיך
גיפארען

גיפארען א היים וויא ער איז גיקומען צוא פארען א היים
אזו האט ער גיווען זיין ווייב דיא תנאים אונ אויף האט
ער דער ציילט פאר זיין קינד אז ער האט מיט אים זיין
שידוך גיטאן .

דאס קינד האט אים גאר ניט געענפערט , דאס קינד
האט זיך צוא גיקומען דיא תנאים אונ האט זייא ערגין
באהאלטען .

ויהי באשר עברו הימים , עס איז אזו אנדעק גיגאנגען
זיין ערף פון צווייא יאר איז ר' חיים מרדכי נפטר גיווארען
אונ זיין ווייב איז אויף גישטארבען , דאס קינד איז געבליבן
גיבליבען איינער אליין , קיין ירושה האבען זייא אים אויף
ניט גילאזט .

אזו האט זיך דאס קינד באהאלערט וואס טוט מען
אצונד קיין עסין האט ער ניט . אונ וויא צוא זיין האט
ער אויף ניט , על בן איז פייא אים גיבליבען אין דער היעה
אז ער זאל אריין פארען קיין לובלין צוא זיין מחותן אונ ער
זאל דארט זיין ביי עס וועט קומען דיא צייט פון דער חתונה .

וכן עשה ! אונ אזוי האט ער גיטאן ער איז גיפארען
קיין לובלין אונ איז גיקומען גלייך צוא זיין מחותן , וויא
דער מחותן האט אים דער זעהען איז ער אים א ביסעל ניט
גיפעלען ווייל ער איז גיווען א שווארץ קינד , נאר ווייל
דער מחותן האט גיוויסט פון אים אז ער איז א גרוסר למדן ,
האט דאס אים ניט גיהארט , אונ ער האט זיך גימאכט ניט
וויסנדיג

וויסנדיג , אונ האט אים צוא גינומען מיט גרויס כבוד ,
אונ האט אים צוא גינומען פאר דעם שטענדיגן גאסט , אונ
אויף האט ער גימאכט צוא ליב אים ווער א שיינע סעודה
אונ האט פאר ביטען דעם רב פון לופלין צוא זיך אויף
דער סעודה .

אח"כ גאך דער סעודה האט דער רב פאר הערט דאס
קינד , ער איז אים ווער גיפעלען ווייל ער איז א גרויסער למדן ,
אבער וויא דיא רבה האט אים דער נעהען אזוי איז ער איר
גאר נישט גיפעלען , אזוי האט זי גיזאגט דעם פאטער מיט
דער מוטער אז ווייל נישט דעם חתן , ווייל ער איז נישט
קין שיינער פרושין , דיא פאטער אונ מוטער איז ווער
שלעכט גינארען וויא אזוי זאגט מען אים אפ . ערשטינס
איז ער אריין ווער א למדן , וחזן מזה איז ער א תלמיד וויא
אזוי שט מ'זאגט אזוי איין ואך אז מען זאל אפ לאזען איין
שירוק .

הכלל עם איז וויא ווער שלעכט גינארען וויא האבען
זיך קיין געה נישט גיקאנט גיבען , אונ דיא פלה איז ביא
וויא גינען איין בת יחידה האט זי וויא גיזאגט הכלל
וויא באלד וויא וועלען דעם שירוק נישט אפ לאזען וועט זי
זיך אנוועק וויא הין דיא אונגן וועלען זיא טראגען , וחזן
מזה איז זיא קראנק גינארען פאר צרות , מען האט גירופין
פיל דאקטורים צוא איר . האבען דיא דאקטורים גיזאגט אז
זיא איז גיזונט נאר זיא האט עפס א פרגעניג אין הארצין :

הכלל

הכלל דא פאטער און מוטער איז ווער שלעכט
 געווארען וויא אז מען טוט אזא נאך קען זאל אים אפ זאגן .
 און דער חתן איז שטענדיג געזעסען אין קלויז און האט
 גילערניט תורה .

און האבען זיך דא פאטער און מוטער באקלערט אז
 זייא זאלען גיין צום רב איין עצה צוא האלטען זיך , וויא
 אזא ארום זייא זאלען קענען אפ לאזן דעם שידוך .

וויא זייא זענען געקומען צום רב און האבען אים דער
 צייט אז זייא ווילען אפ לאזען דעם שידוך האט זייא דער
 רב אפ גישלאגען דער פון זייא זאלען נישט אפ לאזן דעם
 שידוך עס האט אבער נישט געהאלפען , הכלל זייא האבען
 דעם רב נישט גיפאלגט און האבען באקלערט איין אנדער
 עצה , היינט זייא האבען אן געזאגט דער דנקסט אז ער וועט
 קומען עסין זאל נישט אים קיין עסין נישט גיבען .

און איז געווען ער איז געקומען א היים עסין ווען זיין
 צייט איז געווען שטענדיג צוא קומען א היים עסין . אזא
 זאגט אים דא דנקסט עס איז נאך נישט פארטיג , דאס קינד
 איז זיך אוועק געלאפען אין קלויז גישווינד און האט זיך
 געזעצט לערנען , ער האט געפירט דער ווייל נישט געזעסען
 א גאנצען טאג .

אויף דער נאכט ער קומט א היים וועט דער מחזקן
 מיטן ווייב און טרונקט זייא , ער וועט זיך אויף לעבען
 זייא און דא פלג וועט אויף לעבען זייא . זייא טרינקען דא
 זייא

מיא און אים גיבען וויא נישט, און רעדען מיט אים רעדען
וויא אויף קיין ווארט נישט.

הכלל ער איז דאך איין חכם, האט ער גיקלערט
אפער האט דער מחותן אנדער יסורים פון ווינע גישעפטען
וואס דורך דעם האט ער אים נישט אין וינען, אזוי איז ער
גיגאנגען און האט זיך געבויגן גילייגט זלאפען הינגעריקער
הייר, אויף מארגען פריא ער שטייט אויף גאנץ פריא
און גייט מן הסתם אין קלויז באווינען, עס איז גיווען
פרייטאג, וויא ער קומט פונעם דאווינען און וויל עפס
עסין, אפער דיא. דינסט טוט אויף אים א גרויסען גישריאה,
עס איז נאך נישטא קיין עסין פון דיינעט וועגען.

דער חתן גייט געבויגן אים אין צרות ער קלערט צו
זיך אליין וואס זאל ער טאן, גיין דער ציילען פאר דעם
מחותן ווייסט ער וואל ער איז ערשט געבטען אויף דער
נאכט גינעסען אין גרויסע צרות, וועט ער אים גיין אצונד
דער קיטשען מיט ויין עסין.

הכלל עס איז אים וויער זעלעכט גייען אין קלויז לערנן
איז ער געבויגן וויער הינגעריג: ער איז גיגאנגען און איין
ווינקעלי און האט אן גיהופען צווא וויינען וויער שטארק.
און האט זיך אפיסעל אויס גיווייגט. און איז זיך גיגאנגען
אין קלויז אריין לערנן און האט געבויגן דעם מאג אויף אפ
גיפאסט.

וויא

וויא עס איז גיקומען פאר נאכט איז דער מחותן גקומען
אין קלויז מקבל שבת זיין דאס קינד גייט צו צוא אים אונ
רעט עפּים ציא אים ער ענטפערט אים אפער קיין ווארט :

דעם קינד איז דא גיווארין זייער זשעכט ער ווייסט
גאר נישט וואס קאן דאס זיין וואס דער מחותן רעד מיט מיר
נישט אונ גייט אום צוא קאכט פון געכטין אן : אזוי האט
דאס קינד גיקלערט . פאס טיש אז מיר וועלן זיצען-אין
עסין אזו מוז איך אים פּרעגן ער זאל מיר זאגן וואס ער גייט
אים אזו צארינדיג .

בקיצור מען האט אפ גיראווינט מנחה מיט קבלת שבת
דער מחותן גייט זיך אוועק אהיים אונ דאס קינד גייט אים
נאך דער חתן מיט דעם מחותן זענען גיקומען אהיים . ער זאגט
יעדען אגוט שבת . אפער קיינער ענטפערט אים קיין ווארט .

דער מחותן מוועט ווייב זענען זיך אריין גיגאנגען אונ
האפען זיך פאר שפארט אונ איין באוונדער חדר אונ האפן
דארט אפ גיגעסין ער זיצט אונ זאל אונ ווארט דער מחותן
זאל אריין גיין קידוש מאכען אונ צום סוף האפען זיין זיך
גילייגט זשלאפען ער גייט צו ציא דער מיר פון דער ספאלנע
אונ קלאפט ! אזו רופט זיך אן דיא פלח סא האזי ! מען האט
דאס אזו אז מען זשלאפט קלאפט ער אוועק פון באנען ווער
האט זיך גיבראכט אהער וואס פיסטו דא פאר איין מחותן
צוא זיין פייא איגו אין שטוב !

וויא דער חתן האט דאס דער הערט אזו האט ער
זיך בית

זיך געפינד זייער גיט אויס גיווייגט .

דער נאך האט ער זיך אויס גיווייגט אין שטוב אשטקעל
ברויט און איז זיך אנוועק גיגאנגען אין קלויז אריין אין האט
דאס אפ גיגעסין אין האט זיך גילייגט שלאפען אין קלויז .

ויהי בבוקר . וויא עס איז גיקומען אין דער פריא אין
דער מחותן איז גיקומען אין קלויז אריין באוויינען אזוי האט
אים דער חתן גאר גיט ואטשעפיט . מען האט אפ גיראוייגט
נאך דעם באוויינען איז דאס קינד שוין גיט גיגאנגען צום מחותן .
רק ער איז אריין גיגאנגען צום רב און האט אים דער ציילט
דיא גאנצע מעשה וויא אזוי מען האט אים דא גיטאן און
אויף האט ער אים דער ציילט וואס דיא פלה האט אים
געבטין ארויס גיטרופען פינעם שטוב אזוי האט אים דער רב
גיפעטין ער זאל פייא אים עסין ער האט דעם רב זייער גראנקט
דער פאר וואס ער געט אים ער זאל פייא אים עסין . און
האט שוין גיגעסין פאס רב פיידע סעודות .

וויא עס איז גיקומען תיכף נאך הבדלה ! אזוי איז ער
גלייך גיגאנגען צום מחותן . וויא ער איז גיקומען צום מחותן
אחיים אזוי האט ער זיך אן גירופען זאגט טיר נאר מחותן .
וואס איז דיא מעשה איר ווילט גיט איך זאל זיין אייער חתן
וואס בארפט איר זיך שעמין זאגט טיר איך וועל אייך גיט
גייטען .

אזוי רופט זיך אן דער מחותן זאלסט וויסען ! מיין קינד
דיא פלה וויל דין גיט פאר איין חתן : אזוי רופט זיך אן דער
חתן

חתן ויית גיוונד מיט אייער ווייב אונ מיט אייער קינד צוא
 אייך האב אייך קיין מענות נישט נאר איר וואלט וויסען אז אייך
 בין אייך נישט מוחל בשום אופן . איר וואלט מיר אפילו
 געבען דעם גאנצען נדן בין אייך איר נישט מוחל .

דער מחותן האט אים גיוואלט געבען געלט ער האט
 נישט גיוואלט נעמען בשום אופן ער האט זיך מיט זיי גיוויגענט
 אונ איז זיך אנוועק גיגאנגען פון זיין . גלייך אין קלויז .

אחר כך . דער נאך האט ער זיך בייא קלערט וואס
 נועט ער זיין אין . לובלין אונ קלויז ער זאל נישט האבען וואס
 צוא עסין ער זאל ווערין אַ מקבל איז אים זייער אחרקה פאר
 דעם מחותן ..

על כן . דרום האט ער זיך איין עצה גיקלערט ער זאל
 אנוועק פון לובלין אונ אזו האט ערנישטאן ער איז באלד אנוועק
 פון לובלין אונ וויא ער איז גיקומען האט ער זיך געפירט אויס
 גיבעטען איין נדבה אונ איז וויטער גיפארין .

הכלל ער איז גיפארין גלייך קיין פּרעסבורג . אין
 דארט אין פּרעסבורג איז גיווען איין גרויסע ישיבה . אזו
 איז ער באלד גיגאנגען צום ראש ישיבה אונ האט אים געבעטן
 ער וויר לערנין אינ דער ישיבה .

דער ראש ישיבה האט אים פאר דערט . האט ער
 גיוועהן אז ער איז אגרוסער למדן אזו האט ער אים צוא
 גיבומען צוא זיך אונ האט אים גיחאלטען מיט גרויס פבוד
 אונ

און איז גיגעסן מיט איין צייט און האט מיט אים גילע. לינט
ער האט אים זייער ליב גיהאט. דער פאר האט ער אים
זייער אפ גיהיט מיט עסן אין טרונקען. אזוי וויא עס דארף
צוא זיין:

ויהי היום האט זיך גימאכט אז ר' אשר דער גביר פון
פרעסבורג האט גידארפט איין שידוך טאן מיט זיין פת יהודה.
אזוי איז ער גיקומען צום ראש ישיבה און האט אים גיבען
ער זאל אים אים קרויפן אהתן פאר זיין טאכטער און האט
אים דער פאר גיגעפן צוויי הונדערט רענדליך אזוי האט
אים דער ראש ישיבה דער צייט פון דעם יונגעל וואס איז
נישט לאנג גיקומען צוא אים און האט אים זייער מפליא גיווען
אז ער איז אהתם און איין גרויסער למדן אזוי האט ר' אשר
גישקט נאך דעם קינד און האט מיט אים תיכף אשידוך
גוטאן און מען האט צוא מול גימאכט תנאים און מען האט
אפ גילייגט אויף איין קורצער צייט דיא חתונה.

דער חתן האט גינאמען דיא תנאים אויף צוא זיך און
האט זיין בייא האלמען דער מחותן האט אים זייער שוין
באקלייד און האט אים גיגעפן זייער איין שיינע מתנה.

הכלל דאס קינד האט גיגעפן זייער אשיינעם שבת
צוא גאט וואס ער האט מיט אים גיטאן אזא חסד. און מען
זעהט ארויס אז השם יתברך איז איין אבי יתומים. והגיע
זמן החתונה. עס איז גיקומען דיא צייט פון דער חתונה אזוי
האט ר' אשר גימאכט זייער שיינע קליידער דעם חתן מיט
דער

דער פֿלח און אויף דעם ראש ישיבה האט ער גיגעבן וויער
אשיינע מתנה, און מען האט צווא מול גימאכט וויער אפיינע
חתונה און בייא דער וועמשידע האט דער חתן גיוואנט וויער
אין שארפען פֿלפול פאר דעם עולם און אויף וויער אשיינע
דרישה עס האט זיך גיינער גיט גיקאנט פאר ווינדערין אויף
דער חכמה וואס דער חתן האט גיהאט און זיך און איז וויער
גיווארען אן גינמען אויף גאנץ פרעסבורג.

הכלל ר' אשר מיט זיין ווייב האבען וויער גיקוועלט
פון דעם איידעם און האבן גיהאט פיל תענוג פון דעם איידעם.

ער האט גיהייסען געקב דער געקב האט זיך גיהאט
וויער אשיין לעבן מיט דעם ווייב וויא האבן אזו אפ גיוואנט
צווישען זיך אין עקד פון צווייא יאר וויא האבען שוין צווא
מול גיהאט אקידר.

אחר כך דער גאד האט ר' אשר אן גיהופען צווא
נעמען אים אין זיינע גיוועלפער. ער האט אן גיהופען אריין
צווא קוקן ביסלעך ווייס און דיא גישעפטען אריין.

עס האט גיווערט אקליינע צייט איז ער גיגט גיווארן
הכלל, מעלה מעלה ביו ער האט אליין אן גיהופען צו פירען
גרויסע גישעפטען ער האט זיך גימאכט אקראהם פון זייערען
ווארג. און האט וויער פיל הצלחה גיהאט ביו ער איז גיווארן
פיל רייכער פון זיין שווער:

אצור לאמער אים לאזען! און ביר ווערען אפיסעל
שמוסען פון זיין ערשטען מהותן מיט דער פלח:

דער מחותן פון פריער האט גיהייסען ר' אלי און דיא
בנה האט גיהייסען גיטעל :

צייט דער חתן יעקב איז פון וויא אונזעק און האט
ר' אליין און גיהויבען אביסעל קלענער ווערין וויין גשירות
און עס איז און ביסלעך ווייס גיווארען ווייניגער און עס האט
ניט פיל גיבאוורט ביו איין ערד פון א יאר איז ער גיווארן
איין יורד מנכסין רחמנא ליצלן און איין מחובר פרנסה ביו
עס איז אים גיקומען ער ואל גיין אויף פער דחם . וחזן מנה
אוי אים נאך דאס ווייב אויף גישטארבען :

הכלל עס איז אים גיווארען ווייער שלעכט . און האט
ער זיך מיינשט גיווען און איז גיגאנגען צום רב פון לובלין
און האט פאר אים ווייער שטארק און גיהויבען צוא וויינען
און האט אים דער ציילט וויין שלעכטיקייט וויא און עס איז
אים ווייער שלעכט און האט אים דער רב גיענטפערט .

עס איז דער פאר וואס ער האט אפ גילאזט דעם שידוך
מיט און איין צדיקס איין קינד וואס ער האט אים און
מבייש גיווען .

און האט זיך און גירופען ר' אלי איהר זאגט וויסען
רבי אז אויך ווער פאדן אים זיכען נאר אויך האב ניט אויף
הוצאות דער רב האט אים אפער גאר ניט גיענטפערט דרויף .

בקיצור ר' אלי איז זיך אונזעס גיגאנגען פון דעם רב
און האט זיך און בייא קלערט וואס קען ער טאן אין לובלי
צוא

צוא זיין אויף גיין אין דיא היינער איז אים זייער איין גרוסע
חרפה .

אזו האט ער גינומען זיין מאכטער אונט איז מיט איר
אנוועק גינאנגען צוא פיס . זייא זאלען גיין מאכער וועלען
זייא גיפונען דעם חתן .

זייא זענען גינאנגען כפפר לכפפר ומעיר לעיר : אונ זייא
זייא זאנען גיקומען אונ איין שטאט האפען זייא זיך פרייער
גיכאכט איין גרדבה זייא זאלען האפען אויף צוא לעבן עטליכע
מעג .

אונ אחר כך דער נאך זענען זייא אים גינאנגען זיכע
דעם חתן עס האט אזו גירוערמ איין ערך פון צווייא חדשים
ביז זייא זענען גיקומען קיין באנציג . איז זייא שוין נמאס
גיזוארען אים צוא זיכען אזו האט זיך ר' אלי אן גירופען צוא
זיין מאכטער ווייסט וואס מאכטער לעבן איך וועל דיר זאגן
לאמיר בלייבען דא אין באנציג דיא וועסט זיך שטעלען פאר
א דינסט אונ איך וועל זיך שטעלן ערגיץ אונ איין גיוועלכ
פאר איין משרת אודער פאר איין בוך האדטער אונ מיר
וועלן זיך צוא גויף קלויבען עטליכע קערפליך דער נאך וועלן
מיר זעהן כמה נפשע וועלען מיר אפ זיכען דעם חתן איז כה
טוב אונ אויב גיט וועל איך זעהן דיר געבען איין אנדערן
חתן אונ וועסט חתונה האפען .

וכן עשו . אונ אזו האפען זייא גיטאחן ר' אלי האט זיך
גישטעלט

גישטעלט פאר איין משכנת אין איין גיוועלעכ איג ויין טאכטער
האט זיך גישטעלט פאר איין דינקסט.

ונשטא חן בעניי הבעל הבית שלו. מיין ר' אלי האט
שרעקליך נושא חן גיווען בייא ויין בעל הבית מרחמת ער איז
דאך גיווען פריער איין גרוסער סוחר איבער דעם איז ער
גיווען איין גרוסער מכין אויף סחורה על כן האט ער נושא חן
גיווען בייא ויין בעל הבית ער איז בייא אים גיווארען דער
גאנצער טיער ער פלעג אים פירען אלע ביכער, אונג אויף
אופטער מאל פלעג ער פארען אויף קאנטראקטן אונג וויא ער
האט שוין אן גיקליבען עטליכע קערבליך אזא האט ער שוין
אפ גינומען ויין טאכטער פון דער פרעמד איג האט זיג גינומען
אהיים ציא זיך איג האט זיך שוין אן גיהוצען ציא פירען
זייער גרויס. אונג האט זיך שוין גימאכט פאר געסין פון דעם
שירוד.

אחר כך. דער גאנץ האט ער גיהייסען מען זאל רעדן
ויין טאכטער איין שירוד אין דאנציג אזא האט מען איר אויס
גישאטקינט איין שירוד זייער אפיגעס שירוד אונג ער האט
איר ציא מול חתונה גימאכט אין דאנציג. ר' אלי האט אן
גיהוצען ווערען איין מצלח.

ער האט זיך גימאכט איין האנדל פון זייערע ווארג
אונג עס איז אים גיגאנגען מיט גרויס הצלחה. ער איז גיווארן
גאנץ פיל בייכער פון פריער.

עס איז שוין גאר פאר געסין גיווארען אז ער איז גיווען
איין

איין משה . רק מען האט אים שוין גירופען ר' אלי באנגער
וין שם איז גינגען למרחקים ער איז גינארען דער ערשטער
גביר פון באנגי .

ער פלעג אויף זייער פיל צדקות ציא טיילען וין טאקטער
האט גיוואנט מיט איר מאן זייער פין אונ רואג אזו וויא עס
דארף צוא וין .

ויהי היום האט זיך גימאכט אז ר' אלי איז שלאף גינארען
אונעס האט קיין סאך מיט גינארעט אונ איז גישטארבען
דיא טאקטער מיט דעם איידעם האפען אים גינשיט זייער
פיל עשירות .

דער איידעם מיט דער טאקטער האפען גימירט דיא
גינעלבער נאך פיל גרעסער וויא דער פאטער האט גימירט ;

ויהי היום האט זיך גימאכט עס איז גיווען איין גרוסער
יאריר אין לעמבעריג אזו איז ר' אליס איידעם גיפארען
אויף דעם יארער אונ האט מיט גינמען זייער פיל סחורה
אונ אויף האט ער מיט גינמען מיט זיך צווייא משה'ים
אויף דעם וועג זענען זייא גיווען זייער פרייליך ביי זייא
זענען גיקומען קיין לעמבעריג אזו איז ר' אליס איידים
שלאף גינארען אונ איז גישטארבען אין לעמבעריג .

דיא משה'ים זענען גיווען אין לעמבעריג איבערדעס
יאריר אונ האבן פאר קויפט דיא גאנצי סחורה . נאך דעם
האפען זייא זיך באקלערט וואס טויג אונ פארען א היים אפ
גימל
גיבען

גיפּען דער געל האַרמיי דאס געלט און פיר . מיר נועלדן
זיך פּעסיר צוא מיילין דער מיט , און האפּען זיין גיטאן
זיין האפּען זיך צוא מיילט מיט דעם געלט , און זענען
דארט פאר בליפּען .

דער גאנץ האט זיך גימאכט א גרויסע שרייף אין דאנציג
און עס איז פאר פּרענט גיווארען אירי גוועלפער מיט דיא
סחורות זיא איז קאם מיטען לעבין אנטלאפּין פון דאנציג .

און האט זיא גישיקט איין פּרייז קיין לעמבורג צוא
דיא משרתים זיין זאלען איר צו שיקען סחורה אדער זיין
זאלען איר שיקען דאס געלט וואס זיין האפּען גלייבט . עס
העלפּט איר אפּער נישט זיא האט פון זיין קיין שום ענטפער
נישט , און האט זיא פאר קויפט דיא לעצטי פינגערליך פון
זיך און איז גיפּארען קיין לעמבורג צוא דיא משרתים .

וויא זיא איז גיקומען קיין לעמבורג צוא דיא משרתים
און האפּען זיין זיך גאר פאר לייקינט און זיין זענען נישט
אירע משרתים און זיין האפּען נישט איר געלט .

עס איז איר געבליבן זייער זעלעכט גיווארען זיא האט
געבליבן זייער זעלעכט און גידייפּען צוא נוינען מיט איין
שרעקליכען גיוויין ביז זיא איז געבליבן אנטלאפּען גיווארען
אין גרויסע צרות .

און איז איר גיקומען איר פאטער צו חלום און זאגט
איר נויין נישט מיין קינד , זאלסט נויסען און דיא אלע צרות

אין

איז דיר גיקומען נוייל דיא האסט אפ גילאזט דעם שידוך .

עכ זאלסט וויסען אז עס וועט דיר אנדערש גיט זיין גיט , סיידען דיא וועסט אפ נעמען בייא דיין דתן דיא תנאים אונ זאלסט וויסען אז דיין דתן איז אין פֿרעסבורג .

ווא האט זיך אויף גיחאפט אונ איז תיכף גינאנגען צום לעמבריקער רב אונ האט אים דער ציילט דיא גאנצע מעשה אזו האט איר דער רב גימאכט איין נדבה זיא זאל האבען אויף הוצאות ביו קיין פֿרעסבורג ויא האט גינימען דאס געלט בייא דעם רב אויף דער הוצאה אונ האט זיך מיט אים גיויגענט אונ איז אונעק גיפארען גלייך קיין פֿרעסבורג .

וויא זיא איז גיקומען קיין פֿרעסבורג אונ האט גיט גיחאט אויף דער הוצאה האט זיא זיך געבויג גישטעלט פאר איין דינסט , זיא איז אפ גיווען איין ערך פון א יאר צווייא אין פֿרוסבורג .

דער נאך האט זיך גימאכט מען האט גיבארפט האבען איין דינסט צוא ר' יעקב דער גביר פון פֿרעסבורג וועלכער ער איז גיווען איר דתן אונ ויא האט גיט גיוויסט אז דאס איז איר דתן . ויא האט זיך גישטעלט בייא אים פאר א דינסט , אונ איז בייא אים גיווען איין צייט ביו זיא איז שוין גיוואנט גיווארען בייא אים אין שמוב .

ויהי

ויהי היום האט זיך גימאכט איין צייט וואס ר' יעקב מיט זיין ווייב זענען זיך גיזעסען רואיג און האפען זיך גיטרונקען טייל און דיא דיןסט האט זיין דער לאנגסט טייל . און זיא האט זיך געפירט אן גיהייבען צוא באדיינקען איר מעמד וויא אזוי עס איז איר גיווען גיט און אויף וואס פאר איין מעמד זיא איז היינט . האט זיא גיטאן זייער איין גרוסען זיפין .

אזו האט זיא ר' יעקב מיט זיין ווייב גיפערענט וואס זיא זיפצט , אזו האט זיא זייער שטארק אן גיהייבען צוא ווייגען מיט איין שרעקליך גיווין און האט זיין דער ציילט אז זיא איז אלליין פון לובלין און איר מאמע איז גיווען איין גרוסער עזער און אז זיא איז גיווען איין מידעל האט איר פאטער מיט איר א שידוך גיטאן , דער דתן איז גיווען א גרוסער למדן און איין גרוסער חכם נאר נויט ער איז גיווען איין שווארצער האט זיא אים פיינט גיהאט , און אז דער דתן איז גיבליפען א יתום און איז גיקומען צוא זיין א היים האט זיא אים ארויס גיטריבען פון זייער שטוב , און האט אים קיין עסין גיט גיהייסען גיבען און האט אפ גילאזט דעם שידוך , און עס איז שוין פמה ופמה יארען אין דעם , און עס איז איר זייער שלעכט איבער דעם וואס דער דתן האט איר גיט מוחל גיווען .

וויא ר' יעקב האט דאס דער הערט איז ער הייבט גיגאנגען און האט גיזוכט צווישען זיינע פאפירען האט ער גיפונען דיא תנאים אזו האט ער איר גיזאגט אז ער איז גיווען

גיווען איר חתן אונג האט איר פאלד מוחל גיווען אונג האט
צוא ריסען דיא תנאים .

וויא ויא האט דער זעהען זיין עשירות האט ויא נאך
מער און גיהייבען צוא וויינען אויף דעם וואס ויא האט און
גיווארען אזוי איין טייערען מאן וועלכער עס איז גיווען
תורה וגדולה במקום אחר , אונג איין גרוסער מוצלח .

ר' יעקב האט אפער נישט גיקאנט פאר געמען איר
נויין אזוי האט ער גיגיבען צווייא אלפים הערבליך אונג האט
איר גיהייסען פארען א חיים קיין לובלין מחמת אין פרעסבורג
איז ויא דאך גיווען איין דינסט אפער אין דער חיים וועט
ווא קאנען מאן א פיינעם שידוך .

אונג ר' יעקב האט ויף אפ גילעפט דיא וועלט אין
פרעסבורג מיט זיין ווייב אונג קינדער , אונג איז גיווען
א גביר אונג אויף אגרוסער בעל צדקה גיבער אונג איז גיווען
אגרוסער מוצלח .

אזוי זאל אונז אויף השם יתברך העלפען עס זאל זיין
בייא אונז אלע תורה וגדולה במקום אחר אמן :

ע נ ד ע

אצוּגֶר מִיֵּין לִיפֶער פֿרענט נֶעם זיך אַראָפּ אַ מוסר אַז
 מען דארף זיך היטען מען זאל נישט אָפּ לאָען קיין שירוף
 זעה אַרויס דער פאר וואס ר' אַלי האט אָפּ גילאָט דעם
 שירוף אַז ער גיוואָרען איין יוֹד , אונ ר' יעקב זיין איידים
 אַז עולה לגדולה , אונ זיין אייגנע פֿלח האט איפֿער דעם
 גימוט זיין אַ דינגט ביא איר אייגנעם תֶּהן .

דער ליכטיגער גן עדן

אין שיינע גישעכט פון ר' שרעדריל מכנים
אזרח, וויא ער איז געווען אין ליכטיגען גן עדן,
נאר ער האט דארט קיין סוף נישט געוועלט גיט
מען האט אים פאלד ארויס געווארפען.

הובא לביה"ד ע"י ר' ישראל בראדעצקא

בזיטאמיר

בשנת תרל"ז לפ"ק

ДЕРЪ ЛИХТИГЕРЪ ГАНЪ ЭДЕНЪ

ЖИТОМИРЪ

печатано въ тип. И. Бакста.

1876

Доволено цензурою Кіевъ

7 Октября 1876 г.

אין דעם דארף זאבארע האט גיוואנט א מַכְסִין וועלכען
 מען האט אים גירופען ר' שְׁמַעְרִיל, זיין ווייב האט מען
 גירופען יענטיל, ר' שְׁמַעְרִיל האט גיוואנט אין דעם דארף
 אצייט מיט יארען אונ האט קיין קינדער נישט גיהאט, פֿרנקה
 האט ער גיהאט גאנץ גינג. (עס זאל אים זיין אזו גינג צו
 לעבען) ער האט דארט מאכט ממונ גיווען, ער איז אריין
 גיווען איין גראבער יונג ער האט קיין ווארט עברי גקאנט.

א מַכְסִין אורח איז ער גיווען א גרוסער ער האט
 גישעמט אויף גאנץ קעגער טראקט, היינט ביא אים אין
 קרעטשקע איז גיווען צוויי טירען איינע א קעגען דער
 אנדער אונ וועלכער ארומאן פלעג אריין גיין הונגריג, אויף
 איין טיר אונ פלעג אים נאר בעטען עפֿים עסין, אזו פלעג
 ער אים באלד גיבען א שמיץ אז דער ארומאן איז דורך
 גיפגוען דורך דער אנדער טיר, יא מיטען קיך, ווארום
 ער איז טאקי גיווען זייער גיוונד, אזא מַכְסִין אורח איז
 ער גיווען בל ימיו.

נישט ווייט פון דעם דארף זאבארע איז גיווען אַקליין
 שטעטעלי וועלכיס עס האט גהייסן יאזפאף אונ ווען מען האט
 עפֿים גדארפט אויף הצטרכות הקהל היינו דם כרחץ פר רעכטין
 אדער אויף תלמוד תורה אדער נאך אנדערי זאכען וואס
 אַקליין שטעטיל דארף האבען הצטרכות, פלעג ער קיין
 מאל נישט גיבען קיין פרוטה אהת, ווארום ער איז גיווען
 א גרוסער בעל צדקה (אזא יאר אויף אים).

דאס ווייב יענטלע איז אויף גינען וייער איין אשה
צנועה ויא האט קיין מאל נישט גיקאנט, אן קוקן קיין
מענטשען, ויא פלעג זיך אזוי נוהג זיין פרייטאג פאר גאבט
אז עס פלעג קומען איין ארומאן אונד האט זי גיבעטן ער
זאל עסין בייא איר שבת פלעג ויא אים טרייבען מיט שטעקינס
ער זאל לופען גישווינד אין שטעטל אריין וונטאג פלעג ויא
ארויס ווארפען דעם טשאלנט פאר דיא פלעגס אונד האט
נישט פאר גינען אזוי א יוד זאל עסין בייא איר שבת אום ווסט.
אזא צנועה איז ויא גינען.

ר' שמעקיל מיט זיין ווייב האבען זיך אזוי גימירט
א צייט מיט יארען דיא מענטשען פון דעם שטעטל זאגן
אויף אים גינען וייער בייו, ווארום אין אמת איז זיך טאקי
א פאר דראס אז א מענטש וואס האט קיין קינדער נישט איג
האט געקט וייער גינג לכוף זאל ער זיך אזוי אויף פירען.
נאר וייא האבען אים קיין שום וואך, נישט גיקאנט מאן
ווארום אויף להכעיס האט אים גאך דיא הצלחה גישפילט ער
האט גיהאט גרויס חן בייא דעם אדון פון ואפארע אונד מען
האט אים נישט גיקאנט אום דינגען פון דער קרעטשמע.

ויהי היום האט זיך גימאכט אז ווער רב פון דעם
שטעטל איז גפטר גיווארען, האט מען אים מן הסתם מקבר
גינען מיט גרוס פביר אזוי וויא צו איין רב גיהער.

ויהי בי ארכי תקים, דיא שטעט ליט האבען זיך
פאקלערט עס איז גאנץ שלעכט צואוויין אן איין רב אונד אן
איין מנהיג, אזוי האט מען באלד גישיקט אין איין גרוסער
שטאט אונד מען האט אים גיקליבען א יונגען מאן וואס ער
איז

איז גיטען א מוילעם בכל המעלות הן אין לערנען, והן אין מילי דעלמא וייער א גרוסער חכם און מען האט אים גמאכט פאר רב, דער יונגער מאן איז גיטען אין שטעטיל וייער חשוב וויל ער איז גיטען א קלוגער.

והי היום האט זיך גימאכט מען האט גימאכט צאלין דיא מלכדים פון תלמוד תורה און עס איז גיט גיטען קיין געלט. על בן האט דער רב גימאכט צוא דיא מענטשן פון דעם שטעטיל אז ער וועט פארען אויף דער סביבה, (דאס הייסט אין דיא דערפיר וואס ארום דעם שטעטיל) דער רב איז ארום גיפארען אויף דער סביבה און אלע מוסקנים האבען אים גיגיבען איש לפי ערכו.

וויא ער איז גיקומען צוא ר' שמעון'לן און האט אים דער ציילט אז מען דארף האבען אויף תלמיד תורה, אזו האט ר' שמעון'ל מיט זיין ווייב וייער גוט ארום גימאכט פון דעם רב וויא האבען גימאכט שוין גאט צוא דאנקען א יאר צוואנציג אז מיר ווערן זא האבען מיר קיין מאל גיט גיגיבען אויף תלמוד תורה ווילט איר מיר זאלען היינט גיבען. הלעבין יענער רב אייף אויף דאנקען זארגען האט שוין גוויסט אז מיר גיבען קיין פרוטה גיט, פלעג ער גאר גיט קומען צוא אונז.

הכלל דיא מעשה האט דעם רב וייער פאר דראסין ער איז פון דארטען אנוועק מיט גרויס פאר דראס, ער טראכט זיך נישט קשה אייף וועל דיר שוין ווייזען, וועסט שוין באצאלן בכל בפלויים.

אזו איז גינען דער רב איז גיקומען צוא פארען אין
שטעטיל אריין איג האט פאלד גימאכט איין אסיפה ער האט
צוא נויף גירופען אלע לייט פונם שטעטיל מקמן ועד גדול
אונ האט זיין דער ציילט אז מען מוז טראכטען איין עצה
וויא אזו מען זאל קאנען שלעפען געלט ביין ר' שמעדרין .

דעם עולם איז דיא וואך וייער גיפעלען , דער רב
האט צוא נויף גינען ביין יעדען פאונדער געלט ווי פיל
יעדער האט גיגיבען , והמותר האט ער גיליגען ביין דעם
נגיד פון דעם שטעטיל , עטליכע מאות ר"כ , אונ האט
תנכף גיהייסען מען זאל אויף מאוויקען וייער א שיין מייעריל
לעפען בית הקברות , אינווייניק האט מען אויס גיפיצט
מיט וייער שיינע איג טייערע דיוואנעס , דיא פארלאגים האט
מען באשלאגען מיט טייערען רוטען סאמיט , אקאנאפע האט
מען ארום גישלאגען מיט רוטען סאמיט , אונ דעם טיש
אויף אזו , אונ פיינקעך אויף מיט רוטען סאמיט . מען
האט דיא אלע זאכען צוא גיגרייט אזו וויא דער רב האט
זיין גיהייסען .

גם דיא אנדערע זאכין וואס ווער רב האט אפ גירעט
מיט דיא מענטשען פונם שטעטיל וועט איר שפעטיר וויסען .

ובנהיג העום אזו ' שמעריק האט גיהאט יאר צייט איז
ער גיקומען צוא פארען פאר נאכט צום רב איג גייט אריין
אין שטוב צום רב אונ טראגט מיט זיך צווייא גרוסע לעכט
אויף יאר צייט .

דער רב גיט אים אפ שלום עליכם איג פרעגט אים
פון

פון וואנען איז א יוד , ער געטפֿרט אים מיט א גילעכטער
וואס איז רבי איר האט מיך שוין ניט דער קענט .

דער רב איך ווייס טאקי ניט ווער איר זאגט .

ר' שמערייל שטאטש . שמערייל זאבאריר .

דער רב גלייבט מיר איך האב אייך טאקע ניט דער
קאנט איר זאגט עפֿים אזו זאראפ פֿונים פֿנים , חלעפֿען
ר' שמערייל זאגט מיר איר זאגט עפֿים קראנק גיליגען צו וואס .

ר' שמערייל . וואס רעט איר רבי איך בין זייער גיוונד .

דעם רבס גבאי . שרום עזיכם ר' קרוב פון וואנען זאגט איר .

ר' שמערייל קוקט אים אן , שמערייל מיט א גילעכטער , צוא
איר מאכט חזוק פון מיר , קראמירשט דער קאנט
איר מיך ניט .

דער גבאי . גלייבט מיר איך וואלט אייך אין לעפֿען ניט
דער קאנט אז דאס זאגט איר ר' שמערייל , איר
זאגט דאך תמיד רויט אפֿין פֿנים אונ דיק , אונ היינט זעט
איר אום אזו וויא א מת , ער פֿרעגט אים זאגט זאגט איר
קראנק גיליגען .

ר' שמערייל קוקט זיין אן , וואס איז פאר א מעשה . ער
נעמט דיא לעכט אונ לויפט גיטווינד אין שול
אריין יאר צייט שטעקען .

וויא ער קוקט צוא דער שול דער שמש עפינמ נאר
וואס דיא שול ער טראגט אים צוא דיא דיקט אונ זאגט
אים

אים איך האב היינט יאר צייט דער שמש פֿרעגט אים
ווער זאגט איר .

ר' שמעריל מיט א גילעכטער , וואס איז איר זאגט משוגע
איר דער קאנט שוין ניט ר' שמעריל זאגט איר .

דער שמש . איר זאגט ר' שמעריל , גיין עס קאן ניט ויין .

ר' שמעריל . איך זאל אזו לעפען וויא איך בין שמעריל .

דער שמש . גלייבט מיר איך וואלט מיר אין לעבן ניט
גוגלייבט , איר ווייזט געפיש אום אזו וויא איר

זאגט ערשט פנים ביקור חולים ארויס , גלייבט מיר ר'
שמעריל שענער פון אייך לייגט מען אין דער ערד .

דער נאך זאגט אן גיקומען אסא מענטשען אין שול
דאווינען יעדער באזונדער מיט אפ אזא שלום עליכם און
דער קאנט אים אפ'ן גיט .

הכלל מען האט אים גימאכט אזא פתד אז ער האט
שוין פֿריסירט דעם יאר צייט און איז גילאפען צום רופא
בין דעם שטעטל , דער רופא האט גיהייסען ר' זימער .

ר' זימער האט אים דער זעהען ער גיט אים אויף אפ דעם
גיטען שלום עליכם און וויל אויף מיט אים אן
הייפען צוויא מיינענען אזו וויא יענע חברה , אפער ר'
שמעריל לאזט אים גיט טענין .

ר' זימער פֿרעגט אים איר האט אונדא גמוזמ עסין ווערעניקים .

ר' שְׁמַעְרִיל הַיִּיבֵט אָן וויינען . יא מײן ליבער ר' וימעל
איך האב נעכטן גיגעסען ווארעניקעס אונ הייבט
אָן צוא וויינען , הערט נאר ר' וימעל געלט האב איך גיג
איך וועל איך גיבען וויא פיל איר ווילט איג קוקט מיט
מיר צום דאקטער אונ ראטינעט מיך .

ר' וימעל זאגט אים איך וועל איך גיבען איין מוריציין אויף
אפ פירען , דאכט מיר אז עס וועט איך ווערען
בעסער , אונ אויב גיט וועל איך מיט איך גיין צום דאקטער .

ער גיט אים דער ווייל דרייאקער בליך , אונ ר' וימעל
גיט אים איין א סך רוצען אייל , ר' שְׁמַעְרִיל האט איין
גינעסען דעם מוריציין עס האט אים אן גיהיבען לאקסירען
עס האט אים ארום גיאגט דיא נשמה .

היץ האט ער עזין אויך דער ווייל באקומען אונ איז
גינארען צום רעכטען אמת ויער שלאף .

ר' וימעל זאגט צו אים האסט עפּים געלט בייא ויך וועל איך
מיט דיר גיין צום דאקטער .

ר' שְׁמַעְרִיל . מיט אגינזיין . דאז ר' וימעל קרוין געליט
וויא פיל איר ווילט קוקט מיט מיר צום דאקטער .

ר' וימעל לייגט אים ארויף אויף זיין פירד אין פארט
מיט אים גלייך צום דאקטער — וויא וויא קומען ביידע צום
דאקטער אונ דער דאקטער זיצט אויבן אן פאם מיט
אין שרייבט .

דער דאקטער טוט אקוק וימלעל דער רופא שטייט ביים
דער מיר .

דער דאקטער פונענט אים וואס ער דארף .

ר' וימלעל . דער דאקטער איז ביטטע צו באטראכטן
דינען קראנקען .

דער דאקטער באטראכט אים גאנץ גיט — יא יא ר'
וימלעל דינער מאן האט שוין אקארצע צייט צוא לעבן וואס
האט איר מיר גיבראכט אזא גיפערליכען קראנקען .

ר' שמערויל הייבט אן וייער וויינען - ליבער דאקטער
איז וועל אייך גיבען געלט וויא פיל וויא וועלן אריין
וועלן . גאר וויא זאלן מיר ראטיווען .

ר' שמערויל גיט דעם דאקטער פיניף אונד צוואנציג
קערבל'דיג אונד דער דאקטער שרייבט אים איין ריצעפט אונד
זאגט אן זימל'ן דעם רופא מען זאל אים שטעלן אכטצעהן
באנקים מיט זעקס איג דרייסיג פאונקס . אונד דער ריצעפט
איז אויף צוא ברעכ'ן אונד לאקסירן . אונד זאגט אן ר' וימלען
למען השם מען זאל אים גאר גיט גיבען אונד מויל אריין .
גאר טאמיר וועט ער וועלן אטרוינק זאל מען איין טינקען
אשטיקעל ציקער אונד אביסעל וואסער אונד דיא וואסיר וואס
וועט אראפ קאפ'ן פון דעם שטיקעל ציקער זאל ער טרוינקן
מער מאר ער גיט טרוינקען .

ר' וימלעל מיט ר' שמערויל האפן דעם ריצעפט אונד
רופן גישווינד אנוועק צוא ר' וימלען אהיים :

וויא

וויא וויא זאגן גיגאנגען צוא ר' זימלען אהיים אויף
 דעם וועג זאגט ר' שמועליל צוא ר' זימלען איך וועל אייך
 באצאלן פאר דער מרחקא אונ קוקט מיט מיר צום אנדערן
 דאקטער. ר' זימלעל איז מיט אים גיגאנגען צום אנדערן
 דאקטער וויא וויא זענען גיקומען צום אנדערן דאקטער.
 אונ ר' זימלעל האט גיפגעטן דעם דאקטער פאר זאל אים
 בטרראקטען.

דער דאקטער האט אים באטראכט. פאר שרייט
 אויף זימלען אונ הולד וואס האט גאך געליכע שעה צוא
 לעבן האט איר מיר גיבראכט. ר' שמועליל האט דאס
 דער הערט. האט ער זייער אן גיהופין צוא וויינען איך געט
 אייך ליפער דאקטער ראטיוויט מיר איך וועל אייך גיגען
 אסאך געלט.

ר' זימלעל ווייזט דעם דאקטער דעם ריצעפט וואס זענער
 דאקטער האט אים גיגעבן דער דאקטער באטראכט דעם
 ריצעפט ער ענטפערט יא דער ריצעפט איז גאנץ גיט. גאר
 איין ואך האט זענער דאקטער פאר געסן צוא שרייבען.
 ער געמט דיא פֿען אונ שרייבט צוא זעקס קאנים ציינס
 גאך דעם אנדערן. איז ער זאגט למען השם זימלעל פאר
 מיט אים גישווינד אהיים צוא אים אין דאר. אונ זאלסט
 אים פאלד טאן אזוי וויא דא שטייט. אונ זאלסט זיין לעבן
 אים אז דיא וועסט זעהן וויא ער האלט זאלסטו איינ פאלד
 געבן אידיעה וועל איך קומען צוא פארן צוא אים אין
 דארף אריין.

ר' זימל האט אים גישווינד ארויף גינארפן. אויף דעם וואגן
און דאט מיט גינעמען אלע מכשירים וואס ער
האט גינארפן פון ווינעט וועגן און איז מיט אים באלד
גילאפן אין דארף אריין .

וויא וויא זענן גיקומען צו א ניין קרעטשמי איז ר' זימל
אראפ גישפרינגען פון דער פיר און וואס ארויס גענטילן זיין
ווייב . ויא מיט אקיק אז שטעריל ליגט אויף דער פיר און
קאן נישט אראפ ויא הייבט אן צו וויינען . אצרה איז מיר
אשלאק איז מיר וואס איז דיר עפס גינען מין טיעריר
מאן . זימל שרייט אויף איר אן איצט איז נישט קיין צייט צו
דערין מיט אים זימל מיטען ווייב האבן אים אראפ גינעמען
פון דער פיר מען ליגט אים אנדער אויף דער קאנאפע .

ער ליגט אים אנטער אשטיקעל דעדיני ווארום בעט
גינאנט היצט .

אנדער ר' זימל האט זיך גינעמען צו דער ארביט . ראשית
האט ער אים באלד גישטעלט אבטצהען באנקים אויף די
פלייצים און צוועליף אויפן קאפ .

דער גאנץ האט ער אים גישטעלט זעקס און דרייסיג
פיוואקים אויפן הארצין . און האט אים אן גינעבן דעם ריצעפט
האט ער באלד אן גינעבן צו פֿרעכין דער גאנץ האט ער
אים גימאכט עטליכע הייסע קאנים .

הבלל ער האט אים גימאכט פאר אהרן דאך דאס
גאנצע לייב צו א סקאליטשעט פֿרעכין מיט לאהסירען פעלט
אים שוין אויף נישט :

ר' שטערליך ריגט דא זייער מיט גרויס פאר גיגונץ .

דער נאך האט ער גינזען מיטען פינגער צום מויל אז ער וויל אטרינקן . ווארום ער האט שוין נישט גיקאנט רעדען . אזו האט ר' זימלעל איין גיטינקט אשטינקעל ציקער און וואסער אינעם האט דאס גיהאלטן איבער ווין מויל עס זאל אראפ קאפן אטראפן וואסער צו אים און מויל אריין . פון דעם טרינג האט ער זיך גאר כחיה גינזען . הפלל עס האט אים שוין גיברענט אופן הארצין אויף זייער גיט .

וויא עס איז גיקומען בייא נאכט זייער צוועליף . האט זימלעל גיהייסען מען זאל שיקען אין שטאט אריין נאך דיא צווייא דאקטורים . דיא דאקטורים זאגן פאלר גיקומען . פיפציג קערבליוך פאר דעם וואזיט האבען וויא פריער אפ גינזען בייא זענטליון .

דער נאך האבען וויא גיזאנט מען וועט שוין מיט אים גאר נישט מאכן ער איז שוין טויט . אזו האט מען פאלד גישיקט אין שטעטל אריין נאך דעם רב און נאך דער חברה קדושה :

דער רב מיט דער חברה זאגען פאלד גיקומען . וויא וויא זענען גיקומען צו שטערליך . אזו איז פאלד צו גיזאנגען דער חברה שמש א' אנגער מענטש . אינעם האט אים צו גידעקט מיט אליילד דאס פנים און האט אים גיזאנט הערסט דיא זימלעל בן גרוס מען איז דיר משפיע זאלקסט זיך נישט רוקען מיט קיין שום אבר זאלקסט זיך אויס ציעהן גלייך . ווארום דיא ביסט שוין גלייך וויא אלע מתים . צדקה תציל ממות האט דער שמש אנגעהויבן גיטאן אויף אקול .

אזו האט מען אים באלד גיחאפט אונט מען האט אים אפ
גיהויפט פון דער קאנאפע-אונט האבען אים אנדער גילייגט אויף
דער ערד .

דער נאך האט זיך גענטילע און גיהויפט צוויי דייטשען מיט
דער חברה פאר אשטימקעל קרקע . אזו האבען דיא חברה
גיוואנט זיא זאל זיך פאר גלייכען מיטען רב הכלל דער רב
האט גיוואנט זיא זאל געבען מווייגט קערפלעך וועט מען אים
צוויי געבען אונט מען וועט אים מקבר זיין אונט אויב זיא וויל
ניט געבן אזו פיל געלט דאז ער דא ליגען . קייט לאמיר אלע
פארן צוויי ריך אין שטעטל .

הכלל גענטילע האט געבן זייער גיווייגט אפער וואס
העלפט איר דאס גיווייגט זיא האט גימוזט אנדער לייגען אהת
ואחת :

וויא פיל דער רב האט גיוואנט עס האט איר גאר ניט
גיהאלפן . גענטילע מיינט זיא איז שוין פארטיג . גיין . גיין .

דער רב וואנט צו איר חלעפין גענטילע איר האט גיווייגט
מיט אים אזא צייט מיט יארן אין קיין קריש האט ער אויך ניט
גילאזט אזוי וואלט איזער גיווען איר זאלט עפיש פאר זארגען
מיט אנדריי זאכן .

גענטילי מיט א גיווייגט . רבי וואס קאן איך טאן .

דער רבי איך וועל איך זאגן איר זאלט גיבען נאך מווענט
קערפלעך אויף תלמוד תורה אין אויף אנדריי זאבען וואס
מען בארף אין שטעטל שווער איך איך צוויי אז ער וועט האבן
דעם

דעם ליכטגען גן עדן ויזא הייבט אן צו וויינען עס טוט איר אפילו
פאנק צו גיבען אזוי פיל געלט נאר ויא וויר דאך פארטער זאל
האבען דעם ליכטגען גן עדן .

וענטלי גייט צו צו שמערלין מיט אגיוויין זעה מיין מאן איך
גיב איצט פאר דיר נאך טוענט קערפּלעך אבי זאלסט
האבען דעם ליכטגען גן עדן נאר איך גייט דיר זאלסט דארט
אין מיר אויך גיט פאר געסין זאלסט זיך דארט מיטן אז איך
זאל אויך קאנין האבען דעם לעכטיגען גן עדן :

ווא האט געפירט מיט צרות גימוזט געבין דעם רב נאך
טויזנט קערפּלעך דער רב מיט דיא שטאט לייט קוועלין ויזא
האבן שוין דער ווייז ביא אים גירוסען צווייא טויזנט קערפּלעך .
מען האט אים פאלד אויף גיגייט תּבּריכים אונ מען האט אים
אן גיטאן אינ האבין אים הייבט אנוועק גיפירט אין שטעטיד אריין
אונ מען האט אים אריין גיטראגען אין דעם שיינעם מייעריל
וואס מען האט גימאכט . אינ מען האט אים אנדיר גילייגט אויף
אקאנאפע אונ דיא מיר האט מען פאלד פאר שלאסין .

פון דער ווייט טיר איז גישטאנען איינער מיט א גיטער
גאהייקע , ליכט האט דארט גיברענט זייער א סוף .

אויף דעם טיש איז גישטאנען וייער טייערע עסין
ווארג אינ אויך איז גישטאנען וייער טייערע וויינען , נאר
דיא וויינען זאנען גיווען אז ווען מען טרינקט אויס צווייא
גלעזער וויין איז דאס פאלד משלש , אינ אקוויטעל איז
גיווען ביא יעדער גיטעלקי וויין אז דאס איז דער
יין המשומר .

וויא ער איז אזוי גילענען איין ערד פון א שעה צווייט.
 הערט ער א קול, הער נאר דא שטעריל זאלסט וויסען
 דער פאר וואס דיין ווייב האט גיגענען טוויינט קערבליק
 אויף תלמוד תורה דער פאר האסטו זוכה גיווען דא זאלסט
 האבען דעם ליכטיגען גן עדן אינ זאלסט פאר זיבען פון
 אלע מאכלים.

וויא ער הערט דאס קול, האט ער אריק גיטאן דא
 דעק פנים פנים ער זעט איז טאקי וייער ליכטיג אינ אויפן
 טיש וייער טייערע מאכלים, ער האט אבער פארט מורא
 צווי רורן דער פון.

שפעטער מיט א האלבי שעה הערט ער ווייטער א קול
 שרייט הער נאר דא שטעריל דער פאר וואס דיין ווייב האט
 גיגענען אזוי פיל געלט אויף תלמוד תורה האסטו זוכה גיווען
 צוויי זיין אינ ליכטיגען גן עדן, אינ זאלסט פאר זיבען פון
 דא מאכלים וואס אינ גן עדן, אינ מאגסט פאר זיבען פון
 דעם זיין המשומר.

וויא ער האט גיהארקט אז מען רופט אויס דאס צווייטע
 מאל, אינ דאס הארץ האט אים טאקי וייער גיט וויא
 גיטאן ווארום עס איז שוין פאלד א מעט געט אז ער האט
 גיט גיגענען אזוי האט ער זיך פאלד אויף גיגענען אינ האט
 פאר זיכט צו ביסליך ווייס פון גענען מאכל עס איז טאקי
 גיווען וייער גיט.

הכלל ער האט זיך גיגענען צום זיבען דא סעודה
 אזוי וויא עס דארף צוויי זיין נאר באופן אחר.

דער נאך האט ער גינוסען א גלאז און האט זיך אן
גיאסען א גלאז וויין פון דעם גין המשומר איינע און
דיא אנדערע .

דער נאך האט ער זיך גיליינט אפ רוען אויף דער קאנאפע
ער האט זיך גיקלערט ער וועט שוין אייביג ויין דארט .
אבער גאר ניט ; ער איז אונזעק גיליגען אויף דער קנאפע
איין ערך פון א האלפע שעה , עס ווערט אים ווייניגער שלעכט
דער וויין איז זיך צום לאקסירען , עס הייבט אים אן צווא
פארען אין בויך , עס ווערט אים גאנץ שלעכט ער ויכט
עפס א אומריינע בלי . נא וועט ער דען דארט קריגען
איין אומריינע בלי .

הכלל ער האט גיטעהען עס איז גאנץ שלעכט , קריכט
ער אראפ פון דער קאנאפע און האט גיוואלט מאכין דיא
שפיל , דער ווייז האט ער אים גיווארפען א שטיל , האט
דער שמש דער הארבעט .

אזו האט דער שמש גיטעפינט דיא טיר און איז אריין
גילאפען מיט דעם ראטניק און האט אים אן גיהייבען צווא
שמיסין איבער דיא פרייזים וואהן ארויס פונם גן עדן .

דער שמעריל לופט ארויס פונם גן עדן און אלע מענטשין
פונם שטעטיל לופען אים נאך , דער ווארפט א שטיין ,
דער א שקראב ער איז קאס דורך גילאפען דאס שטעטיל
ביז ער איז גיקומען צווא לופין א היים .

דאס ווייב האט אים דער זעהען האט זיא אן גיהייבען
שרייען און וויינען גייא דיר אין דיין רוא אריין . ער האט
אבער

אָפּער ניש גיקוקט אויף איר גישהייאָ, ער האט זיך אַראָפּ
 גיוואָרפֿן דיאָ תּכּרִיכִים אונד האט זיך אָן גיטאָן זיינע מלכ־שִׁים,
 אונד דער ציילט דעם ווייב אונד ער האט גיהאט דעם ליכטיגען
 גונדען נאָר עס האט אים אָן גיהייבֿען צואַ לאַמבֿי ין האט
 ער גיויכט איין אָרט ערגיץ...

דער ווייל האט ער אים גיוואָרפֿען אַ שטיל, האט
 דער שמש פונם גן עדן דער האַרְכֿט האט ער אים אַרויס
 גיטריבֿען פון דאָרט.

ר' שמעריל דער מת האט ווידער אָן גיהייבֿען צואַ פֿירען
 זיין גישעפֿט אזוי וויא פֿריער וויא דיא אַלע
 מענטשין פונם שטעטיר האָבֿען גיזעהן אז ער איז שוין
 אַוועק אַ היים זאנען זייא אַלע גיגאנגען צום רב אונד האָבֿן
 גימאכט פונם געלט אַסעודה זייער אַ פיינע.

פון דר מעשה אָן האָבֿן זיי גיזעהן אז דר רב איז אַגרויסר
 חכם אונד האט פֿייא זייא נושא חן גיווען אונד איז גיווען פֿייא
 זייא רב ער יום מותו. אינ דאס מייעריל האט מען ניש
 צו נומען ער היום הוה אונד עס שטייט נאָך היינט אויף פון
 אַ זפרון וועגין. אונד דאס מייעריל רופֿט מען היינט אויף דר
 ליכטיגער גן עדן.

ע נ ד ע